

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 171

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

48e jaargang

9 juli 2005

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2005/C 171/01	Arrest van het Hof (grote kamer) van 10 mei 2005 in zaak C-400/99: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Steunmaatregelen van staten — Maatregelen ten aanzien van zeevervoerondernemingen — Openbaredienstcontracten — Geen steun, bestaande steun of nieuwe steun — Inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Verplichting tot opschorting)	1
2005/C 171/02	Arrest van het Hof (grote kamer) van 3 mei 2005 in gevoegde zaken C-387/02, C-391/02 en C-403/02 (verzoeken van het Tribunale di Milano en de Corte d'appello di Lecce om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen Silvio Berlusconi, Sergio Adelchi, Marcello Dell'Utri e.a. (Vennootschapsrecht — Artikelen 5 EEG-Verdrag (later artikel 5 EG-Verdrag, thans artikel 10 EG) en 54, lid 3, sub g, EEG-Verdrag (later artikel 54, lid 3, sub g, EG-Verdrag, thans, na wijziging, artikel 44, lid 2, sub g, EG) — Eerste richtlijn (68/151/EEG), Vierde richtlijn (78/660/EEG) en Zevende richtlijn (83/349/EEG) — Jaarrekening — Beginsel van getrouw beeld — Sancties bij onjuiste informatie over vennootschappen (vervalsing van boekhouding) — Artikel 6 van Eerste richtlijn (68/151) — Vereiste van passende sancties voor overtredingen van gemeenschapsrecht)	1
2005/C 171/03	Arrest van het hof (Eerste kamer) van 28 april 2005 in zaak C-104/03 (verzoek van het Gerechtshof te Amsterdam om een prejudiciële beslissing): St. Paul Dairy Industries NV tegen Unibel Exser BVBA (Executieverdrag — Voorlopige of bewarende maatregelen — Getuigenverhoor)	2
2005/C 171/04	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 28 april 2005 in zaak C-410/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 1999/95/EG — Arbeidstijd van zeevarenden aan boord van schepen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	2
2005/C 171/05	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 april 2005 in zaak C- 31/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/29/EG — Harmonisatie van bepaalde aspecten van auteursrecht en naburige rechten in informatiemaatschappij — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	3

2005/C 171/06	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-42/04 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): Maatschap J. B. en R. A. M. Elshof tegen Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Mond- en klauwzeer — Verordening (EG) nr. 1046/2001 — Toekenning van steun bij levering van dieren ter destructie — Steunplafond vastgesteld op basis van gemiddeld gewicht van dieren per partij)	3
2005/C 171/07	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 mei 2005 in zaak C-99/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 2001/80/EG — Niet-omzetting)	4
2005/C 171/08	Arrest van het hof (Vijfde Kamer) van 28 april 2005 in de zaak C-157/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Beheer van afvalstoffen — Richtlijn 75/442/EEG, 91/689/EEG en 1999/31/EG — Stortplaatsen van Punta de Avalos en Olvera)	4
2005/C 171/09	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 21 april 2005 in zaak C-186/04 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Pierre Housieaux tegen Afgevaardigden van de raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Richtlijn 90/313/EEG — Vrije toegang tot milieu-informatie — Verzoek om informatie — Motiveringsplicht bij afwijzing — Dwingende termijn — Stilzwijgen van overheidsinstantie gedurende antwoordtermijn — Stilzwijgende afwijzing — Fundamenteel recht op effectieve rechtsbescherming)	5
2005/C 171/10	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 4 mei 2005 in zaak C-335/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Richtlijn 2000/43/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	5
2005/C 171/11	Zaak C-167/05: Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden	6
2005/C 171/12	Zaak C-180/05: Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	6
2005/C 171/13	Zaak C-181/05: Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	7
2005/C 171/14	Zaak C-186/05: Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden	8
2005/C 171/15	Zaken C-187/05, C-188/05, C-189/05 en C-190/05: Verzoek van de Areios Pagos (Taktiki Olomeleia) van 17 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen enerzijds G. Agorastoudis e.a. (C-187/05), I. Panou e.a. (C-188/05), K. Kotsambougioukis e.a. (C-189/05) en G. Akritopoulos e.a. (C-190/05) en anderzijds Goodyear Hellas ABEE	8
2005/C 171/16	Zaak C-204/05: Beroep, op 10 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	9
2005/C 171/17	Zaak C-208/05: Verzoek van het Sozialgericht Berlin van 11 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Innovative Technology Center GmbH (ITC) en Bundesagentur für Arbeit	9
2005/C 171/18	Zaak C-209/05: Beroep, op 13 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	10

2005/C 171/19	Zaak C-226/05: Beroep, op 20 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	11
2005/C 171/20	Zaak C-232/05: Beroep, op 26 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	12
GERECHT VAN EERST AANLEG		
2005/C 171/21	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 11 mei 2005 in de gevoegde zaken T-111/01 en T-133/01 Saxonia Edelmetalle GmbH en Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte (ZEMAG) GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Staatssteun — Herstructurering — Misbruik van staatssteun — Terugvordering van steun — Artikel 88, lid 2, EG — Verordening (EG) nr. 659/1999)	13
2005/C 171/22	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 11 mei 2005 in de gevoegde zaken T-160/02–T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, SA, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Nietigverklaringsprocedure — Artikel 51, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 — Beeldmerk dat afbeelding van zwaard uit kaartspel bevat — Beeldmerk dat afbeelding van ridder van knotsen uit kaartspel bevat — Beeldmerk dat afbeelding van koning van zwaarden uit kaartspel bevat — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94)	13
2005/C 171/23	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 4 mei 2005 in zaak T-359/02, Chum Ltd tegen Bureau van harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Woordmerk STAR TV — Oppositie van houder van internationaal beeldmerk STAR TV — Weigering van inschrijving”)	14
2005/C 171/24	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 11 mei 2005 in zaak T-25/03, Marco de Stefano tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Algemeen vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot examens — Vereiste diploma's)	14
2005/C 171/25	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 11 mei 2005 in zaak T-31/03, Grupo Sada, pa, SA, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving als gemeenschapsmerk van beeldmerk met woordbestanddeel „GRUPO SADA” — Ouder nationaal beeldmerk met woordbestanddeel „sadia” — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)	15
2005/C 171/26	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 26 april 2005 in gevoegde zaak T-110/03, T-150/03 en T-405/03, Jose Maria Sison tegen Raad van de Europese Unie (Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Documenten betreffende besluiten van Raad inzake strijd tegen terrorisme — Uitzonderingen betreffende bescherming van openbaar belang — Openbare veiligheid — Internationale betrekkingen — Gedeeltelijke toegang — Motivering — Rechten van verdediging)	15
2005/C 171/27	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 14 april 2005 in zaak T-141/03, Sniace, SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Staatssteun — Participatielening — Procesbelang — Niet-ontvankelijkheid)	16
2005/C 171/28	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 4 mei 2005 in zaak T-144/03, Nadine Schmit tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Psychoterreur — Bijstandsplicht — Motiveringsplicht — Niet-opneming van stukken in persoonsdossier)	16

2005/C 171/29	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 10 mei 2005 in zaak T-193/03, Giuseppe Piro tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Beroep tot nietigverklaring — Beoordelingsrapport — Motivering — Beroep tot schadevergoeding — Morele schade)	17
2005/C 171/30	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 11 mei 2005 in zaak T-390/03, CM Capital Markets Holding SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder beeldmerk dat uitdrukking „capital markets CM” bevat — Gemeenschapsmerkaanvraag voor beeldmerk dat element „CM” bevat — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)	17
2005/C 171/31	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 26 april 2005 in zaak T-395/03, Sophie Van Weyenberg tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Heropening van intern vergelijkend onderzoek — Niet-plaatsing op lijst van geschikte kandidaten)	18
2005/C 171/32	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 4 mei 2005 in zaak T-398/03, Jean-Pierre Castets tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Artikel 78 van statuut — Invaliditeitspensioen — Berekening van pensioenbedrag — Referentiesalaris)	18
2005/C 171/33	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 26 april 2005 in zaak T-431/03, Liam O’Bradaigh tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Openbare dienst — Heropening van intern vergelijkend onderzoek — Niet-plaatsing op lijst van geschikte kandidaten)	19
2005/C 171/34	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 4 mei 2005 in zaak T-22/04, Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag van woordmerk Westlife als gemeenschapsmerk — Ouder nationaal merk West — Verwarringsgevaar — Overeenstemming van tekens)	19
2005/C 171/35	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 4 mei 2005 in zaak T-30/04, João Andrade Sena tegen Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA) (Personeel van EASA — Afwijzing van sollicitatie naar functie van uitvoerend directeur — Aanwervingsprocedure — Motivering — Kennelijk onjuiste beoordeling — Beginsel van behoorlijk bestuur)	19
2005/C 171/36	Beschikking van het Gerecht van Eerste Aanleg Van 10 maart 2005 in de gevoegde zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00: Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Staatssteun — Beschikking van de Commissie houdende vaststelling dat onrechtmatige steunregelingen onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt en houdende bevel tot terugvordering van onverenigbare steun — Uitsluiting van nationale terugvorderingsprocedure — Beroep tot nietigverklaring — Ontbreken procesbelang — Niet-ontvankelijkheid)	20
2005/C 171/37	Beschikking van de President van het Gerecht van Eerste Aanleg van 27 april 2005 in zaak T-34/05 R, Makhteshim-Agan Holding BV e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Procedure in kort geding — Voorlopige maatregelen — Beroep wegens nalaten — Ontvankelijkheid — Richtlijn 91/414/EEG)	22
2005/C 171/38	Zaak T-122/05: Beroep, op 21 maart 2005 ingesteld door Robert Benkö e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	22
2005/C 171/39	Zaak T-128/05: Beroep, op 18 maart 2005 ingesteld door Société des Plantations de Mbanga „SPM” tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen	23
2005/C 171/40	Zaak T-151/05: Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Nederlandse Vakbond Varkenshouders e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	24

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 171/41	Zaak T-157/05: Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Deutsche Telekom AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	25
2005/C 171/42	Zaak T-158/05: Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Trek Bicycle Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	25
2005/C 171/43	Zaak T-159/05: Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door unipor-Ziegel Marketing GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	26
2005/C 171/44	Zaak T-160/05: Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Dag Johansson e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
2005/C 171/45	Zaak T-162/05: Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door Dirk Grijsseels en Ana Lopez García tegen Europees Economisch en Sociaal Comité	27
2005/C 171/46	Zaak T-164/05: Beroep, op 13 april 2005 ingesteld door Johan de Geest tegen Raad van de Europese Unie	28
2005/C 171/47	Zaak T-168/05: Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Arkema tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	28
2005/C 171/48	Zaak T-169/05: Beroep, op 20 april 2005 ingesteld door Jean-Louis Giraudy tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	29
2005/C 171/49	Zaak T-170/05: Beroep, op 21 april 2005 ingesteld door Renate AMM en veertien anderen tegen Europees Parlement	30
2005/C 171/50	Zaak T-172/05: Beroep, op 29 april 2005 ingesteld door Armacell Enterprise GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	30
2005/C 171/51	Zaak T-174/05: Beroep, op 27 april 2005 ingesteld door Elf Aquitaine tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
2005/C 171/52	Zaak T-175/05: Beroep, op 27 april 2005 ingesteld door Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB en Eka Chemicals AB tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32
2005/C 171/53	Zaak T-181/05: Beroep, op 10 mei 2005 ingesteld door Citicorp en Citibank, N.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	33
2005/C 171/54	Zaak T-183/05: Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Julie Samnadda tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2005/C 171/55	Zaak T-190/05: Beroep, op 9 mei 2005 ingesteld door The Sherwin-Williams Company tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	34
2005/C 171/56	Zaak T-194/05: Beroep, op 9 mei 2005 ingesteld door Teletech Holdings Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	34

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 171/57	Doorhaling van zaak T-398/02	35
2005/C 171/58	Doorhaling van zaak T-441/03	35
2005/C 171/59	Doorhaling van zaak T-244/04	35
<hr/>		
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Bekendmakingen</i>	
2005/C 171/60	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 155 van 25.6.2005	36

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 10 mei 2005

in zaak C-400/99: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Steunmaatregelen van staten — Maatregelen ten aanzien van zeevervoerondernemingen — Openbaredienstcontracten — Geen steun, bestaande steun of nieuwe steun — Inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Verplichting tot opschorting)

(2005/C 171/01)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-400/99, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 18 oktober 1999, Italiaanse Republiek (gemachtigden: U. Leanza, I. M. Braguglia, bijgestaan door P. G. Ferri en M. Fiorilli) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. De Persio, D. Triantafyllou en V. Di Bucci), heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans en A. Rosas, kamerpresidenten, J.-P. Puissechet (rapporteur), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 10 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De beschikking van de Commissie, betekend aan de Italiaanse autoriteiten bij brief SG(99) D/6463 van 6 augustus 1999, tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, EG ten aanzien van steunmaatregel C 64/99 (ex NN 68/99), wordt nietig verklaard voorzover zij, tot de betekening aan de Italiaanse autoriteiten van de beschikking tot beëindiging van de procedure met betrekking tot de betrokken onderneming [beschikking van de Commissie C(2001) 1684 van 21 juni 2001, of beschikking van de Commissie C(2004) 470 def. van 16 maart 2004], de opschorting impliceerde van de fiscale regeling die werd toegepast voor de bevoorrading met brandstof en smeermiddelen van de vaartuigen van de Gruppo Tirrenia di Navigazione.

2. Het beroep wordt voor het overige verworpen.

3. Elke partij draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 20 van 22.1.2000.

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 3 mei 2005

in gevoegde zaken C-387/02, C-391/02 en C-403/02 (verzoeken van het Tribunale di Milano en de Corte d'appello di Lecce om een prejudiciële beslissing): strafzaak tegen Silvio Berlusconi, Sergio Adelchi, Marcello Dell'Utri e.a. ⁽¹⁾

(Venootschapsrecht — Artikelen 5 EEG-Verdrag (later artikel 5 EG-Verdrag, thans artikel 10 EG) en 54, lid 3, sub g, EEG-Verdrag (later artikel 54, lid 3, sub g, EG-Verdrag, thans, na wijziging, artikel 44, lid 2, sub g, EG) — Eerste richtlijn (68/151/EEG), Vierde richtlijn (78/660/EEG) en Zevende richtlijn (83/349/EEG) — Jaarrekening — Beginsel van getrouw beeld — Sancties bij onjuiste informatie over vennootschappen (vervalsing van boekhouding) — Artikel 6 van Eerste richtlijn (68/151) — Vereiste van passende sancties voor overtredingen van gemeenschapsrecht)

(2005/C 171/02)

(Procestaal: Italiaans)

In gevoegde zaken C-387/02, C-391/02 en C-403/02, betreffende verzoeken om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Tribunale di Milano (C-387/02 en C-403/02) en de Corte d'appello di Lecce (C-391/02)

(Italië), bij beslissingen van 26, 29 en 7 oktober 2002, ingekomen bij het Hof op respectievelijk 28 oktober, 12 en 8 november 2002, in de aldaar aanhangige strafzaken tegen Silvio Berlusconi (C-387/02), Sergio Adelchi (C-391/02), Marcello Dell'Utri e.a. (C-403/02), heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans (rapporteur), A. Rosas en A. Borg Barthet kamerpresidenten, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Löhms en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: L. Hewlett, op 3 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

In een situatie zoals die van de hoofdgedingen, kan de Eerste richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, als zodanig niet door de autoriteiten van een lidstaat in een strafzaak tegenover een verdachte worden ingeroepen, aangezien een richtlijn uit zichzelf en onafhankelijk van een door een lidstaat ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale wet, niet bepalend kan zijn voor de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de verdachte, noch deze aansprakelijkheid kan verzwaren.

(¹) PB C 19 van 25. 1. 2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 28 april 2005

in zaak C-104/03 (verzoek van het Gerechtshof te Amsterdam om een prejudiciële beslissing): St. Paul Dairy Industries NV tegen Unibel Exser BVBA (¹)

(Executieverdrag — Voorlopige of bewarende maatregelen — Getuigenverhoor)

(2005/C 171/03)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-104/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens het protocol van 3 juni 1971 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ingediend door het Gerechtshof te Amsterdam bij beschikking van 12 december 2002, ingekomen bij het Hof op 6 maart 2003, in de procedure St. Paul Dairy Industries NV tegen Unibel Exser BVBA, heeft het Hof (Eerste kamer), samen-

gesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 28 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 24 van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, bij het Verdrag van 25 oktober 1982 betreffende de toetreding van de Helleense Republiek, bij het Verdrag van 26 mei 1989 inzake de toetreding van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en bij het Verdrag van 29 november 1996 betreffende de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden, moet aldus worden uitgelegd dat een maatregel waarbij het verhoor van een getuige wordt gelast, teneinde de aanvrager daarvan in staat te stellen, in te schatten of een eventuele vordering opportuun is, de rechtsgrondslag van die vordering te bepalen en de relevantie te beoordelen van de middelen die in dat verband kunnen worden aangevoerd, niet onder het begrip „voorlopige of bewarende maatregelen” valt.

(¹) PB C 101 van 26.4.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 28 april 2005

in zaak C-410/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 1999/95/EG — Arbeidstijd van zeevarenden aan boord van schepen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2005/C 171/04)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-410/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 1 oktober 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K. Banks en K. Simonsson) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: I. M. Braguglia, bijgestaan door A. Cingolo), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, N. Colneric (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: R. Grass, op 28 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van de artikelen 3 tot en met 7, 8, lid 2, en 9 van richtlijn 1999/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende de handhaving van de bepalingen inzake de arbeidstijd van zeevarenden aan boord van schepen die havens in de Gemeenschap aandoen, is de Italiaanse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2. Het beroep wordt voor het overige verworpen.

3. De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 304 van 13.12.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 28 april 2005

in zaak C- 31/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/29/EG — Harmonisatie van bepaalde aspecten van auteursrecht en naburige rechten in informatiemaatschappij — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2005/C 171/05)

(Procestaal: Spaans)

In zaak C-31/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 29 januari 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K. Banks en F. Castillo de la Torre) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: M. Muñoz Pérez), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský (rapporteur) en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass; op 28 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, is het Koninkrijk Spanje de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2. Het koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 71 van 20 maart 2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-42/04 (verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven om een prejudiciële beslissing): Maatschap J. B. en R. A. M. Elshof tegen Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (¹)

(Mond- en klauwzeer — Verordening (EG) nr. 1046/2001 — Toekenning van steun bij levering van dieren ter destructie — Steunplafond vastgesteld op basis van gemiddeld gewicht van dieren per partij)

(2005/C 171/06)

((Procestaal: Nederlands))

In zaak C-42/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederland) bij beslissing van 23 januari 2004, ingekomen bij het Hof op 3 februari 2004, in de procedure Maatschap J. B. en R. A. M. Elshof tegen Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts (rapporteur), kamerpresident, N. Colneric en E. Levits, rechters; advocaat-generaal: M. Poiras Maduro; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het begrip „partij” in de zin van artikel 4, lid 3, van verordening (EG) nr. 1046/2001 van de Commissie van 30 mei 2001 tot vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sectoren varkensvlees en kalfsvlees in Nederland, heeft betrekking op alle kalveren die door een producent op één dag in het kader van één verkoophandeling ter destructie zijn geleverd.

(¹) PB C 85 van 3.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 12 mei 2005

in zaak C-99/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2001/80/EG — Niet-omzetting)

(2005/C 171/07)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-99/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 26 februari 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en R. Amorosi) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: I. M. Braguglia, bijgestaan door G. Fiengo), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, K. Schiemann en E. Juhász (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: R. Grass, op 12 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties, heeft de Italiaanse Republiek niet voldaan aan de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen.

2. De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 94 van 17.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 28 april 2005

in de zaak C-157/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (¹)

(Niet-nakoming — Beheer van afvalstoffen — Richtlijn 75/442/EEG, 91/689/EEG en 1999/31/EG — Stortplaatsen van Punta de Avalos en Olvera)

(2005/C 171/08)

(Procestaal: Spaans)

In zaak C-157/04 betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 29 maart 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en M. Konstantinidis) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: L. Fraguas Gadea), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, C. Gulmann en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: R. Grass, op 28 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om de toepassing te verzekeren van de artikelen 4, 8, 9 en 13 van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 inzake afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, artikel 2 van de richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1999 inzake gevaarlijke afstoffen, en artikel 14 van richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, heeft het Koninkrijk Spanje niet aan de krachtens deze richtlijnen op hen rustende verplichtingen voldaan met betrekking tot de niet-gecontroleerde stortplaats in het gebied Punta de Avalos op het eiland Gomera (autonome gemeenschap der Canarische eilanden).

2. Door niet de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om de toepassing te verzekeren van de artikelen 4, 8, 9 en 13 van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/157, heeft het Koninkrijk Spanje niet aan de krachtens deze richtlijnen op hen rustende verplichtingen voldaan met betrekking tot de niet-gecontroleerde stortplaats van Olvera, in de provincie Cádiz (autonome gemeenschap Andalusië).
3. Het Koninkrijk Spanje wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 106 van 30.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 21 april 2005

in zaak C-186/04 (verzoek van de Raad van State om een prejudiciële beslissing): Pierre Housieaux tegen Afgevaardigden van de raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (¹)

(Richtlijn 90/313/EEG — Vrije toegang tot milieu-informatie — Verzoek om informatie — Motiveringsplicht bij afwijzing — Dwingende termijn — Stilzwijgen van overheidsinstantie gedurende antwoordtermijn — Stilzwijgende afwijzing — Fundamenteel recht op effectieve rechtsbescherming)

(2005/C 171/09)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-186/04, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Raad van State (België) bij beslissing van 1 april 2004, ingekomen bij het Hof op 22 april 2004, in de procedure Pierre Housieaux tegen Afgevaardigden van de raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in tegenwoordigheid van: Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (GOMB), Batipont Immobilier SA (BPI), Immomills Louis de Waele Development SA (ILDWD), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris, G. Arestis en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: R. Grass, op 21 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De in artikel 3, lid 4, van richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie gestelde termijn van twee maanden is een dwingende termijn.

2. Het in artikel 4 van richtlijn 90/313 bedoelde besluit waartegen door degene die om informatie verzoekt, bij een rechterlijke of bestuursrechtelijke instantie beroep kan worden ingesteld, is het stilzwijgende afwijzingsbesluit dat voortvloeit uit het stilzwijgen gedurende twee maanden van de voor de beslissing op het verzoek om informatie bevoegde overheidsinstantie.
3. Artikel 3, lid 4, juncto artikel 4 van richtlijn 90/313 staat in een situatie als die van het hoofdgeding niet in de weg aan een nationale regeling volgens welke, met het oog op de verlening van effectieve rechtsbescherming, het stilzwijgen gedurende twee maanden van de overheidsinstantie geacht wordt een stilzwijgend afwijzingsbesluit te doen ontstaan, waartegen overeenkomstig het nationale rechtsstelsel bij een rechterlijke of bestuursrechtelijke instantie beroep kan worden ingesteld. Artikel 3, lid 4, van de richtlijn verzet zich evenwel ertegen dat een dergelijk besluit bij het verstrijken van de termijn van twee maanden niet met redenen is omkleed. In deze omstandigheden moet het stilzwijgende afwijzingsbesluit als onwettig worden beschouwd.

(¹) PB C 156 van 12.6.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 4 mei 2005

in zaak C-335/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2000/43/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2005/C 171/10)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-335/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 30 juli 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Martin en H. Kreppel) tegen Republiek Oostenrijk (gemachtigde: E. Riedl), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, P. Kūris en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: R. Grass, op 4 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om zich te voegen naar richtlijn 2000/43/EG van Raad, van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming, heeft de Republiek Oostenrijk niet voldaan aan de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen.
2. De Republiek Oostenrijk wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 239 van 25.9.2004.

Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden

(Zaak C-167/05)

(2005/C 171/11)

(Procestaal: Zweeds)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 2005 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Zweden door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door L. Ström-van Lier en K. Gross als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Zweden, door binnenlandse belastingen toe te passen die van dien aard zijn dat zij indirect bier, dat voornamelijk in Zweden wordt vervaardigd, beschermen ten opzichte van wijn, die voornamelijk uit andere lidstaten wordt ingevoerd, de krachtens artikel 90, tweede alinea, EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk Zweden te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Alcoholhoudende dranken worden in Zweden aan de individuele consument verkocht via een staatsmonopolie, Systembolaget AB. Zwaar bier, dat wil zeggen bier met meer dan 3,5 volumepercent alcohol, en wijnen worden via Systembolaget

verkocht. Lichtere wijnen in de gemiddelde prijsklasse worden als vervangbaar door zwaar bier beschouwd.

Op bier wordt een alcoholaccijns geheven die gemiddeld en procentueel beduidend lager is dan de vergelijkbare belasting op wijn. Er is geen reden aangevoerd die dat verschil in accijns rechtvaardigt. Het verschil in belasting heeft gevolgen voor de prijs van de respectieve producten. Het prijsverschil wordt versterkt doordat op de producten 25 % BTW wordt geheven.

De invloed van de belasting op de prijs van de respectieve producten kan de mededinging tussen goederen vervalsen, en de binnenlandse accijnzen zijn van dien aard dat zij nationale consumptiemodellen versterken, de potentiële consumptie van wijn verminderen en daardoor geschikt zijn om bier indirect te beschermen ten nadele van wijn.

Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-180/05)

(2005/C 171/12)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2005 beroep ingesteld tegen het Groothertogdom Luxemburg door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door W. Wils als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de bepalingen toe te passen terzake van het openbare uitleenrecht van richtlijn 92/100/EEG van de Raad van 19 november 1992 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom (¹), de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens de artikelen 1 en 5 van voormelde richtlijn op hem rusten;

2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Zolang de groothertogelijke verordening houdende uitvoering van artikel 65 van de wet van 18 april 2001 betreffende de auteursrechten niet is vastgesteld en in werking is getreden, is de vergoeding op grond van openbare uitlening, die krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 92/100 is vereist voor de afwijking van het in artikel 1 van richtlijn 92/100 bedoelde uitsluitende recht, niet van kracht. De artikelen 1 en 5 van richtlijn 91/100 worden derhalve niet correct toegepast.

(¹) PB L 346, blz. 61

Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-181/05)

(2005/C 171/13)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2005 beroep ingesteld tegen de Bondsrepubliek Duitsland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door U. Wolker en M. Konstantinidis als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens de artikelen 3, lid 4, 4, lid 2, sub a, en 5, lid 4, van richtlijn 2000/53/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen aangezien zij de voorschriften daarvan niet juist in het Duitse recht heeft omgezet;
- de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

§ 1, lid 3, eerste volzin, Altfahrzeug-Verordnung (besluit inzake autowrakken) van de Bondsrepubliek Duitsland is in strijd met de bepalingen van richtlijn 2000/53/EG omdat artikel 3, lid 1, van deze richtlijn juncto artikel 2, punt 1, daarvan, voor alle voertuigen van de categorieën M1 of N1 alsmede voor voer-

tuigen voor bijzondere doeleinden geldt. De voorschriften van de Duitse Altfahrzeug-Verordnung gelden daarentegen enkel voor voertuigen voor bijzondere doeleinden met een maximummassa van ten hoogste 3,5 ton. Krachtens artikel 3, lid 4, van de richtlijn vallen voertuigen voor bijzondere doeleinden niet onder de voorschriften inzake hergebruik en nuttige toepassing, maar onder de verbodsbepalingen voor stoffen. Daarbij zij opgemerkt dat de werkingssfeer volgens de genoemde voorschriften duidelijk wordt bepaald door de kenmerken van het eindproduct: indien het voertuig voor bijzondere doeleinden na een aanpassing derhalve aan de kenmerken van categorie M1 voldoet, valt het zonder meer binnen de werkingssfeer van richtlijn 2000/53. Beperking van de werkingssfeer op basis van de maximummassa is dus in strijd met de richtlijn.

Krachtens § 1, lid 3, derde volzin, Altfahrzeug-Verordnung vallen „instrumenten, onderdelen en andere apparatuur die voor de bijzondere doeleinden [...] noodzakelijk zijn” niet onder de verbodsbepalingen voor stoffen. Deze uitzondering stemt niet overeen met de richtlijn aangezien het toepasselijke voorschrift daarvan geldt voor alle materialen en onderdelen die hoofdzakelijk bedoeld zijn om te worden gebruikt in de onder de richtlijn vallende voertuigen, met inbegrip van de materialen en onderdelen die voor de bijzondere doeleinden noodzakelijk zijn.

Volgens § 3, lid 4, Altfahrzeug-Verordnung geldt het beginsel van kosteloze inzameling niet indien het autowrak niet of niet voor het laatst volgens de bepalingen van de Duitse vergunningsprocedure is toegelaten, indien het autowrak minder dan een maand vóór de buitengebruikstelling volgens de bepalingen van de Duitse vergunningsprocedure is toegelaten, indien het kentekenbewijs (Fahrzeugbrief) niet is afgegeven of indien in het geval van een autowrak sprake is van een voertuig van categorie M1 of N1 dat niet in serie of niet in één fase is geproduceerd en erkend. Deze uitzonderingen stemmen niet overeen met de richtlijn.

Ingevolge § 8, lid 2, Altfahrzeug-Verordnung worden de in artikel 4, lid 2, sub a, van de richtlijn bedoelde verbodsbepalingen voor stoffen beperkt tot na 1 juli 2003 in het verkeer gebrachte voertuigen en de materialen en onderdelen voor deze voertuigen. Aangezien de verbodsregeling volgens de richtlijn van toepassing is op alle materialen en onderdelen die na 1 juli 2003 in het verkeer zijn gebracht, is deze bepaling van de Duitse Altfahrzeug-Verordnung in strijd met de richtlijn. Het feit dat de beschikkingen 2002/525 en 2005/63 voorzien in verdere uitzonderingen dan de aanvankelijk in bijlage II bij de richtlijn omschreven uitzonderingen voor reserveonderdelen, kan een andere uitlegging van artikel 4, lid 2, sub a, van de richtlijn niet rechtvaardigen, aangezien de noodzaak van deze uitzonderingen pas na de vaststelling van de richtlijn duidelijk

is geworden. De genoemde onverenigbaarheid van de Duitse regeling blijft opnieuw bestaan wanneer de termijnen van de tijdelijke uitzonderingen verstrijken. De doelstellingen van de richtlijn — aantasting van het milieu door autowrakken tot een minimum beperken en afvalstoffen en het ontstaan van afvalstoffen zo veel mogelijk vermijden — kunnen het best worden bereikt met een zo streng mogelijke uitlegging van artikel 4, lid 2, sub a, van de richtlijn.

(¹) PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34.

Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Zweden

(Zaak C-186/05)

(2005/C 171/14)

(Procestaal: Zweeds)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 2005 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Zweden door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door L. Ström-van Lier en S. Pardo Quintillán als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Zweden inbreuk heeft gemaakt op artikel 28 EG door de particuliere invoer van alcoholhoudende dranken door onafhankelijke tussenpersonen of transportbedrijven te verbieden, wat niet als gerechtvaardigd kan worden beschouwd in de zin van artikel 30 EG;
2. het Koninkrijk Zweden te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie staat artikel 28 EG niet toe, dat Zweden algemeen de particuliere invoer van alcoholhoudende dranken door onafhankelijke tussenpersonen of beroepsvervoer verbiedt. Verder is de Commissie van mening dat de handelsbelemmering niet overeenkomstig artikel 30 EG gerechtvaardigd kan zijn uit hoofde van volksgezondheid onder verwijzing naar de onderliggende redenen: 1) om het particuliere winstbejag te beperken, 2) om de toegang tot alcoholhoudende dranken te beperken, of 3) de noodzaak om leeftijdscontroles uit te voeren; in elk geval is de maatregel niet noodzakelijk of evenredig met betrekking tot het nagestreefde doel. Het feit dat uitsluitend het

detailhandelsmonopolie het recht heeft om particuliere invoer op verzoek van de klant te verrichten, is volgens de Commissie een handelsbelemmering die aan de artikelen 28 EG en 30 EG moet worden getoetst. De Zweedse regering is echter van mening dat het verbod op particuliere invoer een onderdeel van het bestaan en de werking van het monopolie is en aan artikel 31 EG moet worden getoetst, en dat dit verbod als zodanig niet discriminerend is of de mededinging tussen lidstaten kan vervalsen, en, subsidiair, dat het verbod doelmatig en evenredig is.

Verzoek van de Areios Pagos (Taktiki Olomeleia) van 17 maart 2005 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen enerzijds G. Agorastoudis e.a. (C-187/05), I. Panou e.a. (C-188/05), K. Kotsambougioukis e.a. (C-189/05) en G. Akritopoulos e.a. (C-190/05) en anderzijds Goodyear Hellas ABEE

(Zaken C-187/05, C-188/05, C-189/05 en C-190/05)

(2005/C 171/15)

(Procestaal: Grieks)

De Areios Pagos (Taktiki Olomeleia) heeft bij beschikking van 17 maart 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 april 2005, in de gedingen tussen enerzijds G. Agorastoudis e.a., I. Panou e.a., K. Kotsambougioukis e.a. en G. Akritopoulos e.a. en anderzijds Goodyear Hellas ABEE, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Aangezien het Griekse recht niet voorziet in een rechterlijke beslissing voorafgaand aan de definitieve beëindiging van de werkzaamheden van een onderneming of plaatselijke eenheid ingevolge de enkele wil van de werkgever, wordt gevraagd of, in de zin van artikel 1, lid 2, sub d, van richtlijn 75/129/EEG (¹) van de Raad, de bepalingen van deze richtlijn van toepassing zijn op collectieve ontslagen die voortvloeien uit de definitieve beëindiging van de werkzaamheden van een onderneming of plaatselijke eenheid, waartoe door de werkgever vrijwillig is besloten zonder voorafgaande rechterlijke beslissing ter zake.

(¹) PB L 48, van 22.2.1975, blz. 29.

Beroep, op 10 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-204/05)

(2005/C 171/16)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 mei 2005 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk België door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door B. Stromsky en F. Simonetti als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door te verlangen dat in een andere lidstaat van de Gemeenschap gevestigde distributeurs van medische hulpmiddelen van klasse I in België over een toelating beschikken en door artsen, psychologen, paramedici en maatschappelijk werkers voorzover zij beroepsmatig zijn verbonden aan een specialistisch centrum, te verplichten steriel materiaal te betrekken van apothekers of van door de minister van volksgezondheid toegelaten distributeurs, groothandelaren, importeurs en fabrikanten, de krachtens de artikelen 28 en 30 EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie komt op tegen de in België geldende regeling krachtens welke distributeurs over een toelating moeten beschikken wanneer zij steriel materiaal met het CE-merkteken willen verkopen aan artsen, verplegers, psychologen, paramedici of maatschappelijk werkers. Deze verplichting bestaat ongeacht of de distributeurs in België of in een andere lidstaat zijn gevestigd. Desalniettemin vormt zij een belemmering voor de verkoop van deze medische hulpmiddelen aan dit specifieke publiek door buiten België gevestigde distributeurs.

Verzoek van het Sozialgericht Berlin van 11 april 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Innovative Technology Center GmbH (ITC) en Bundesagentur für Arbeit

(Zaak C-208/05)

(2005/C 171/17)

(Procestaal: Duits)

Het Sozialgericht Berlin heeft bij beschikking van 11 april 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 mei 2005, in het geding tussen Innovative Technology Center GmbH (ITC) en Bundesagentur für Arbeit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) In welke mate vormt een uitlegging van § 421g, lid 1, tweede zin, van het derde boek van het Sozialgesetzbuch — Arbeitsförderung (hierna: „SGB III”) volgens welke een verplicht aan de sociale zekerheid onderworpen betrekking enkel een betrekking is die binnen de werkingssfeer van het Sozialgesetzbuch valt, een inbreuk op de gemeenschapsrechtelijke regels die het vrije verkeer van personen waarborgen, in het bijzonder de artikelen 18 en 39 EG en de artikelen 3 en 7 van verordening nr. 1612/68 (1)?
- 2) a) In welke mate is een met het Europese recht conforme uitlegging van de bepaling mogelijk en noodzakelijk om een eventuele inbreuk te vermijden zoals die is beschreven in de eerste vraag?
- b) Voor het geval een met het gemeenschapsrecht conforme uitlegging niet mogelijk of noodzakelijk is: in welke mate vormt § 421g, lid 1, tweede zin, SGB III een inbreuk op het gemeenschapsrecht dat het vrije verkeer van personen waarborgt?

3) In welke mate vormt een uitlegging van § 421g, lid 1, tweede zin, SGB III volgens welke een verplicht aan de sociale zekerheid onderworpen betrekking enkel een betrekking is die binnen de werkingssfeer van het Sozialgesetzbuch valt, een inbreuk op de gemeenschapsrechtelijke regels die het vrije verkeer van diensten en de mededinging waarborgen, in het bijzonder de artikelen 49, 50 en 87 junctis de artikelen 81, 85 en 86 EG of andere regels van gemeenschapsrecht?

4) a) In welke mate is een met het Europese recht conforme uitlegging van de bepaling mogelijk en noodzakelijk om een eventuele inbreuk te vermijden zoals die is beschreven in de derde vraag?

b) Voor het geval een met het gemeenschapsrecht conforme uitlegging niet mogelijk of noodzakelijk is: in welke mate vormt § 421g, lid 1, tweede zin, SGB III een inbreuk op het gemeenschapsrecht voorzover het vrije verkeer van werknemers niet wordt gewaarborgd?

(¹) PB L 257, blz. 2.

Beroep, op 13 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-209/05)

(2005/C 171/18)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 mei 2005 beroep ingesteld tegen de Republiek Oostenrijk door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Condou en W. Bogensberger als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

a) vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk de krachtens de artikelen 6 en 8 van richtlijn 64/221/EEG (¹) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, omdat zij bij de weigering van afgifte van een visum aan onderdanen van derde landen, die familielid zijn van een burger van de Unie die zijn recht op vrij verkeer uitoefent,

— de redenen daarvoor niet nauwkeurig, voldoende gedetailleerd en volledig vermeldt, ook indien hiertegen geen bezwaren bestaan uit het oogpunt van de veiligheid van de Staat;

— aan de betrokkenen tegen het besluit tot weigering van afgifte van een visum niet de mogelijkheden van beroep verleent waarover de eigen onderdanen beschikken tegen bestuursrechtelijke besluiten;

b) de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Richtlijn 64/221/EEG legt de lidstaten in het kader van de maatregelen die uit hoofde van openbare orde, veiligheid of gezondheid worden genomen ten aanzien van personen die binnen de personele werkingssfeer daarvan vallen, een aantal verplichtingen op, in het bijzonder betreffende de motivering van het besluit en de tegen dit besluit ter beschikking staande beroepsmogelijkheid. Krachtens artikel 6 van de genoemde richtlijn moeten de redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid, die ten grondslag liggen aan de weigering om een familielid van een burger van de Unie een visum af te geven, de betrokkene ter kennis worden gebracht. Krachtens artikel 8 van de richtlijn moet de betrokkene aan wie een visum is geweigerd, ten aanzien van het besluit ten minste kunnen beschikken over dezelfde beroepsmogelijkheden als die waarover de eigen onderdanen beschikken ten aanzien van bestuursrechtelijke besluiten.

De Commissie is van mening dat een aantal bepalingen van de Oostenrijkse vreemdelingenwet niet in overeenstemming zijn met de bovengenoemde vereisten van het gemeenschapsrecht, waarin de richtlijn voorziet.

Volgens § 93, lid 2, van de wet moet het besluit enkel op schriftelijk of op neergeschreven verzoek van de partij schriftelijk worden meegedeeld en is het voldoende in de motivering enkel de toepasselijke wetsbepalingen te vermelden. Volgens artikel 6 van de richtlijn geldt voor de lidstaten evenwel een automatische motiveringsplicht: de motivering mag niet afhankelijk zijn van de urgentie of van het verzoek van de betrokkene. De enkele vermelding van de toegepaste wetsbepalingen voldoet verder niet aan de motiveringsvereisten: bij een afwijzend besluit biedt de enkele aanhaling van de wetsbepalingen onvoldoende informatie over de weigeringsgronden. Volgens de rechtspraak van het Hof is moet de motivering nauwkeurig, gedetailleerd en volledig zijn, zodat de betrokkene tegen het voor hem nadelige besluit kan opkomen en zijn belangen dienovereenkomstig kan verdedigen.

Volgens § 94, lid 2, van de Oostenrijkse vreemdelingenwet is tegen een weigering of ongeldigverklaring van een visum geen beroep mogelijk. Deze bepaling is in strijd met de in artikel 8 van de richtlijn neergelegde verplichting, volgens welke de betrokkene moet kunnen beschikken over de beroepsmogelijkheden die voor de eigen onderdanen openstaan ten aanzien van bestuursrechtelijke handelingen, ongeacht of dit beroep bij de bestuurlijke autoriteiten of bij de rechter kan worden ingesteld. Het betoog van de Republiek Oostenrijk dat de weigering van een rechtsmiddel in deze context gerechtvaardigd is omdat noch de afwijzing van de aanvraag noch de ongeldigverklaring van een visa gevolgen hebben die verder reiken dan de handeling zelf en een nieuwe aanvraag sneller tot een resultaat voert dan beroep tegen het besluit, is niet relevant. Een nieuwe aanvraag houdt namelijk het risico in, dat het feitelijk onjuiste besluit gewoon wordt herhaald.

(¹) PB L 56 van 04.04.1964, blz. 850.

Beroep, op 20 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-226/05)

(2005/C 171/19)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 mei 2005 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door B. Schima als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk haar verplichtingen om richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (¹) volledig om te zetten, niet is nagekomen voorzover zij

- in strijd met artikel 24, lid 1, van de richtlijn voor de werkingssfeer van het Mineralrohstoffgesetz (wet inzake

de minerale grondstoffen) en het Schieß- und Sprengmittelgesetz (wet inzake ontplofbare stoffen voor munitie en explosieven) van de Bond alsmede van het Elektrizitätswirtschaftsgesetz (wet inzake de elektriciteitssector) van de deelstaat Salzburg geen bepalingen tot omzetting van de richtlijn heeft vastgesteld;

- artikel 11 van de richtlijn betreffende externe noodplannen niet heeft omgezet voor de deelstaten Burgenland, Salzburg, Steiermark en Tirol;
- artikel 12 van de richtlijn niet heeft omgezet voor de deelstaat Oberösterreich, en
- artikel 8, lid 2, sub b, van de richtlijn niet heeft omgezet voor de deelstaten Burgenland, Oberösterreich, Salzburg, Tirol en Vorarlberg,

dan wel in al deze gevallen aan de Commissie geen uitvoeringsmaatregelen heeft meegedeeld.

2. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 24, lid 1, van richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, moest deze uiterlijk 24 maanden na de inwerkingtreding ervan, dat wil zeggen uiterlijk 3 februari 1999, door de lidstaten in hun nationale recht worden omgezet. De omzetting van de richtlijn is in Oostenrijk gedeeltelijk een taak van de federale instanties en gedeeltelijk van de deelstaten.

Volgens de Commissie is de omzetting van de richtlijn in de Republiek Oostenrijk onvolledig, respectievelijk niet toereikend: op belangrijke gebieden bestaan nog lacunes in de omzetting en de uitvoeringsbepalingen voldoen voor een deel niet aan de vereisten van de richtlijn.

Op het niveau van het federale recht is de omzetting voor de werkingssfeer van het Mineralrohstoffgesetz en van het Schieß- und Sprengmittelgesetz niet voltooid en op het niveau van de deelstaten geldt dit voor de werkingssfeer van het Elektrizitätswirtschaftsgesetz.

Artikel 11, lid 1, van de richtlijn — het opstellen van een extern noodplan voor de buiten de inrichting te nemen maatregelen — is voor de deelstaten Burgenland, Salzburg, Steiermark en Tirol niet omgezet.

Artikel 12 van de richtlijn verplicht de lidstaten om de ten doel gestelde preventie van zware ongevallen en beperking van de gevolgen van dergelijke ongevallen in hun beleid inzake de bestemming of het gebruik van de grond en/of in andere toepasselijke takken van beleid in aanmerking te nemen. De lidstaten moeten toezicht uitoefenen op de vestiging van nieuwe inrichtingen en passende adviesprocedures invoeren om de tenuitvoerlegging van de beleidsmaatregelen te vergemakkelijken. Voor de deelstaat Oberösterreich heeft de Commissie echter geen uitvoeringsmaatregelen voor artikel 12 ontvangen.

Artikel 8, lid 2, sub b, van de richtlijn vereist dat de lidstaten bij de zogenoemde domino-effectbedrijven voorzieningen treffen voor samenwerking met het oog op de voorlichting van de bevolking, en bij het verstrekken van informatie aan de bevoegde autoriteit voor de opstelling van de externe noodplannen. Deze bepaling is tot nog toe niet omgezet voor de deelstaten Burgenland, Oberösterreich, Salzburg, Tirol en Vorarlberg.

(¹) PB 1997, L 10, blz. 13.

Beroep, op 26 mei 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-232/05)

(2005/C 171/20)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 mei 2005 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Christophe Giolito als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn uitvoering te geven aan de beschikking van

de Commissie van 12 juli 2000 betreffende door Frankrijk verleende staatssteun ten behoeve van Scott Paper SA/Kimberly-Clark (steunmaatregel CR 38/1998, ex NN 52/1998; PB L 12 van 15 januari 2002, blz. 1), de krachtens artikel 249, vierde alinea, EG en de artikelen 2 en 3 van die beschikking op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Franse autoriteiten hebben niet het nodige gedaan voor een juiste, onverwijld en daadwerkelijke uitvoering van de beschikking volgens hun nationale procedures, hetgeen indruist tegen artikel 14, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 88 EG (¹), volgens welke de lidstaat alle nodige maatregelen dient te nemen om de steun van de begunstigde terug te vorderen. De beslissing van de nationale rechter is in strijd met de op hem rustende verplichting om aan het gemeenschapsrecht een nuttig effect te geven en het Franse recht biedt niet de mogelijkheid om voorlopige maatregelen vast te stellen, zodat de automatische gevolgen van de opschorting van de uitspraak niet kunnen worden gecompenseerd.

De houding van de Franse autoriteiten lijkt in strijd te zijn met de in artikel 10 EG omschreven verplichting tot loyale samenwerking. Frankrijk heeft namelijk niet geantwoord op de brief van de Commissie van 21 november 2003, ondanks drie aanmaningen en een aan de Franse gevallen van terugvordering van staatssteun gewijde vergadering tussen de diensten van DG Concurrentie van de Commissie en de Franse autoriteiten. Ondanks herhaalde verzoeken van de Commissie aan Frankrijk om een afschrift van de opschortingsbeschikking, heeft zij dat nooit ontvangen. De Commissie tast dus in het duister betreffende het juiste verloop van de terugvorderingsprocedure. Die onzekerheid wordt nog versterkt doordat uit niet-officiële gegevens die de Commissie in juli 2004 heeft verkregen, blijkt dat de opschortingsbeschikking, anders dan de Franse autoriteiten beweren, nooit zou zijn gegeven. Derhalve kan de Commissie het geval van terugvordering niet behandelen in de geest van loyale samenwerking die het Hof heeft omschreven.

(¹) PB L 83, blz. 1.

GERECHT VAN EERST AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 mei 2005

in de gevoegde zaken T-111/01 en T-133/01 Saxonía Edelmetalle GmbH en Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte (ZEMAG) GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Staatssteun — Herstructurering — Misbruik van staatssteun — Terugvordering van steun — Artikel 88, lid 2, EG — Verordening (EG) nr. 659/1999)

(2005/C 171/21)

(Procestaal: Duits)

In de gevoegde zaken T-111/01 en T-133/01, Saxonía Edelmetalle GmbH, gevestigd te Haslbrücke (Duitsland), vertegenwoordigd door P. von Woedtke, advocaat, en Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte (ZEMAG) GmbH, gevestigd te Zeitz (Duitsland), vertegenwoordigd door U. Vahlhaus, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Kreuschitz en V. Di Bucci, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende de nietigverklaring van beschikking 2001/673/EG van de Commissie van 28 maart 2001 betreffende de staatssteun die Duitsland heeft toegekend aan EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG (thans Lintra Beteiligungsholding GmbH, tezamen met Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH; Land-Technik Schlüter GmbH; ILKA MAFA Kältetechnik GmbH; SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH; SKL Spezialapparatebau GmbH; Magdeburger Eisengießerei GmbH; Saxonía Edelmetalle GmbH en Gothaer Fahrzeugwerk GmbH) (PB L 236, blz. 3), heeft het Gerecht (Eerste kamer uitgebreid), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro en F. Dehousse, rechters, griffier: D. Christensen, administrateur, op 11 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 3 van beschikking 2001/673/EG van de Commissie van 28 maart 2001 betreffende de staatssteun die Duitsland heeft toegekend aan EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG (thans Lintra Beteiligungsholding GmbH, tezamen met Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH; Land-Technik Schlüter GmbH; ILKA MAFA Kältetechnik GmbH; SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH; SKL Spezialapparatebau GmbH; Magdeburger Eisengießerei GmbH; Saxonía Edelmetalle GmbH en Gothaer

Fahrzeugwerk GmbH), wordt nietig verklaard voorzover het de Bondsrepubliek Duitsland gelast, een bedrag van 3 195 559 DEM met rente terug te vorderen van Saxonía Edelmetalle GmbH en een totaal steunbedrag van 6 496 271 DEM met rente van Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte (ZEMAG) GmbH.

2. Het beroep wordt voor het overige verworpen.
3. De Commissie wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen die welke op het kort geding in zaak T-111/01 zijn gevallen.

⁽¹⁾ PB C 227 van 11.8.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 mei 2005

in de gevoegde zaken T-160/02–T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, SA, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Nietigverklaringsprocedure — Artikel 51, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 — Beeldmerk dat afbeelding van zwaard uit kaartspel bevat — Beeldmerk dat afbeelding van ridder van knotsen uit kaartspel bevat — Beeldmerk dat afbeelding van koning van zwaarden uit kaartspel bevat — Absolute weigeringsgronden — Artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94)

(2005/C 171/22)

(Procestaal: Spaans)

In de gevoegde zaken T-160/02–T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, SA, gevestigd te Vitoria (Spanje), vertegenwoordigd door E. Armijo Chávarri, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: J. Crespo Carrillo en vervolgens door O. Montalto en I. de Medrano Caballero), andere

partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: France Cartes SAS, gevestigd te Saint Max (Frankrijk), vertegenwoordigd door C. de Haas, advocaat, betreffende een beroep tegen drie beslissingen van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 28 februari 2002 (zaken R 771/2000-2, R 770/2000-2 en R 766/2000-2) met betrekking tot procedures inzake nietigverklaring tussen Naipes Heraclio Fournier, SA en France Cartes SAS, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, V. Tiili en O. Czúcz, rechters, griffier: I. Natsinas, administrateur, op 11 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De beroepen worden verworpen.
2. De conclusies van interveniënte strekkende tot verwijzing van verzoekster in de kosten worden niet-ontvankelijk verklaard, voorzover deze betrekking hebben op de in de procedure voor de nietigheidsafdeling gemaakte kosten.
3. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) en in de overige kosten van interveniënte.
4. De overige vorderingen van interveniënte worden afgewezen.

(¹) PB C 180 van 27.7.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 mei 2005

in zaak T-359/02, Chum Ltd tegen Bureau van harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Woordmerk STAR TV — Oppositie van houder van internationaal beeldmerk STAR TV — Weigering van inschrijving”)

(2005/C 171/23)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-359/02, Chum Ltd, gevestigd te Toronto (Canada), vertegenwoordigd door M. J. Gilbert, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), (gemachtigden: P. Bullock en S. Laitinen), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Star TV AG, gevestigd te Schlieren (Zwitserland), betreffende een beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 17 september 2002 (zaak R 1146/2000-2) inzake een oppositieprocedure

tussen Chum Ltd en Star TV AG, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: H. Legal, kamerpresident, P. Mengozzi en I. Wiszniewska-Białecka, rechters; griffier: H. Jung, op 4 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 19 van 25.1.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 mei 2005

in zaak T-25/03, Marco de Stefano tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Algemeen vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot examens — Vereiste diploma's)

(2005/C 171/24)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-25/03, Marco de Stefano, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door G. Vandersanden en G. Verbrugge, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Tserepa-Lacombe en L. Lozano Palacios, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een verzoek om nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek EUR/A/166/01, van 8 april 2002, voor de opstelling van een reservelijst van administrateurs (A 7/A 6) voor het werkgebied audit, houdende afwijzing van verzoekers sollicitatie, alsmede, subsidiair, een schadeverdeling, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: H. Legal, kamerpresident, P. Mengozzi en I. Wiszniewska-Białecka, rechters; griffier: I. Natsinas, administrateur, op 11 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Iedere partij draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 83 van 5.4.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 mei 2005

in zaak T-31/03, Grupo Sada, pa, SA, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag tot inschrijving als gemeenschapsmerk van beeldmerk met woordbestanddeel „GRUPO SADA” — Ouder nationaal beeldmerk met woordbestanddeel „sadia” — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2005/C 171/25)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-31/03, Grupo Sada, pa, SA, gevestigd te Madrid (Spanje), vertegenwoordigd door A. Aguilar De Armas en J. Marrero Ortega, advocaten, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: J. García Murillo en G. Schneider), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërende partij voor het Gerecht: Sadia, SA, gevestigd te Concordia (Brazilië), vertegenwoordigd door J. García del Santo en P. García Cabrerizo, advocaten, betreffende een beroep tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 20 november 2002 (zaak R 567/2001-1) inzake een oppositieprocedure tussen Sadia, SA, en Grupo Sada, pa, SA, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: H. Legal, kamerpresident, P. Mengozzi en I. Wiszniewska-Białecka, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 11 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 70 van 22.3.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 26 april 2005

in gevoegde zaak T-110/03, T-150/03 en T-405/03, Jose Maria Sison tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

(Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Documenten betreffende besluiten van Raad inzake strijd tegen terrorisme — Uitzonderingen betreffende bescherming van openbaar belang — Openbare veiligheid — Internationale betrekkingen — Gedeeltelijke toegang — Motivering — Rechten van verdediging)

(2005/C 171/26)

(Procestaal: Engels)

In de gevoegde zaken zaak T-110/03, T-150/03 en T-405/03, Jose Maria Sison, wonende te Utrecht (Nederland), vertegenwoordigd door J. Fermon, A. Comte, H. Schultz en D. Gurses, advocaten, tegen Raad van de Europese Unie, vertegenwoordigd door M. Vitsentzos, M. Bauer en M. Bishop, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van drie beschikkingen van de Raad, van 21 januari, 27 februari en 2 oktober 2003, waarbij verzoeker de toegang is ontzegd tot documenten betreffende de besluiten van de Raad 2002/848/EG, 2002/974/EG en 2003/480/EG van respectievelijk 28 oktober 2002, 12 december 2002 en 27 juni 2003 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van de besluiten 2002/460/EG, 2002/848/EG en 2002/974/EG, heeft het Gerecht, samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, N. J. Forwood en S. Pappasavvas, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 26 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De beroepen in de zaken T-110/03 en T-150/03 worden ongegrond verklaard.
2. Het beroep in zaak T-405/03 wordt gedeeltelijk niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard.
3. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03.

⁽¹⁾ PB C 146 van 21.6.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 14 april 2005

in zaak T-141/03, Sniace, SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾*(Staatssteun — Participatielening — Procesbelang — Niet-ontvankelijkheid)*

(2005/C 171/27)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-141/03, Sniace, SA, gevestigd te Madrid (Spanje), vertegenwoordigd door J. Baró Fuentes, advocaat, ondersteund door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door N. Díaz Abad als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Santaolalla Gadea en J. Buendía Sierra, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2003/284/EG van de Commissie van 11 december 2002 betreffende staatssteun van Spanje ten gunste van Sniace SA (PB 2003, L 108, blz. 35), heeft het Gerecht (Derde kamer uitgebreid), samengesteld als volgt: J. Azizi, kamerpresident, M. Jaeger, F. Dehousse, E. Cremona en O. Czúcz, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 14 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
2. Verzoekster wordt in de kosten verwezen.
3. Het Koninkrijk Spanje draagt zijn eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 171 van 19.7.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 mei 2005

in zaak T-144/03, Nadine Schmit tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾*(Ambtenaren — Psychoterreur — Bijstandsplicht — Motiveringsplicht — Niet-opneming van stukken in persoonsdossier)*

(2005/C 171/28)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-144/03, Nadine Schmit, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Ispra (Italië), vertegenwoordigd door P.-P. Van Gehuchten en P. Jadoul, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en L. Lozano Palacios, bijgestaan door D. Waelbroeck en U. Zinsmeister, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van 11 juli 2002 waarbij de Commissie heeft geweigerd bepaalde vermeend lasterlijke stukken uit verzoeksters persoonsdossier te verwijderen, heeft ontkend dat voor haar beledigende geschriften bestaan en heeft ontkend dat zij enige schade heeft geleden ten gevolge van de beoordelingsrapporten en de bevorderingsronden, en, voor zoveel nodig, een beroep tot nietigverklaring van het besluit van dezelfde dag waarbij de Commissie heeft geweigerd verzoeksters „precontentieuze verzoek” van 28 juni 2002 in te schrijven, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, J. Azizi en E. Cremona, rechters; griffier: H. Jung, op 4 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 171 van 19.7.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 10 mei 2005

in zaak T-193/03, Giuseppe Piro tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Beroep tot nietigverklaring — Beoordelingsrapport — Motivering — Beroep tot schadevergoeding — Morele schade)

(2005/C 171/29)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-193/03, Giuseppe Piro, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Wezembeek Oppem (België), vertegenwoordigd door S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal en X. Martin Membiela, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en H. Tserepa-Lacombe, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende vaststelling van het definitieve beoordelingsrapport van verzoeker voor de periode 1999/2000, en een beroep tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Vilaras, kamerpresident, M. E. Martins Ribeiro en K. Jürimäe, rechters; griffier: I. Natsinas, administrateur, op 10 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De Commissie wordt veroordeeld tot betaling aan verzoeker van 1 (één) EUR, ter vergoeding van de geleden morele schade.
2. Het beroep wordt voor het overige verworpen.
3. De Commissie zal haar eigen kosten dragen en de helft van de kosten van verzoeker. Verzoeker zal de helft van zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 184 van 2.8.2003.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 mei 2005

in zaak T-390/03, CM Capital Markets Holding SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder beeldmerk dat uitdrukking „capital markets CM” bevat — Gemeenschapsmerkaanvraag voor beeldmerk dat element „CM” bevat — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94)

(2005/C 171/30)

(Procestaal: Spaans)

In zaak T-390/03, CM Capital Markets Holding SA, gevestigd te Madrid (Spanje), aanvankelijk vertegenwoordigd door N. Moya Fernández en J. Calderón Chavero en vervolgens door J. Calderón Chavero en T. Villate Consonni, advocaten, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: O. Montalto en I. de Medrano Caballero), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Caja de Ahorros de Murcia, gevestigd te Murcia (Spanje), betreffende een beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 17 september 2003 (zaak R 244/2003-1) inzake een oppositieprocedure tussen CM Capital Markets Holding SA en Caja de Ahorros de Murcia, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, V. Tiili en O. Czúcz, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 11 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 21 van 24.1.2004.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 26 april 2005

in zaak T-395/03, Sophie Van Weyenbergh tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Heropening van intern vergelijkend onderzoek — Niet-plaatsing op lijst van geschikte kandidaten)

(2005/C 171/31)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-395/06, Sophie Van Weyenbergh, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Tervuren (België), vertegenwoordigd door C. Mourato, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Tserepa-Lacombe en H. Kraemer, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende enerzijds een vordering tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/TB/99 om verzoekster niet op de aan het einde van dit vergelijkend onderzoek vastgestelde lijst van geschikte kandidaten te plaatsen, en anderzijds een vordering tot schadevergoeding, heeft het Gerecht (J. Pirrung, alleensprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 26 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten en in de helft van de kosten van verzoekster, die de andere helft van haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 59 van 6.3.2004.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 mei 2005

in zaak T-398/03, Jean-Pierre Castets tegen Commissie van
de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Artikel 78 van statuut — Invaliditeitspensioen — Berekening van pensioenbedrag — Referentiesalaris)

(2005/C 171/32)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-398/03, Jean-Pierre Castets, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Saint-Victor-des-Oules (Frankrijk), vertegenwoordigd door G. Crétin, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een verzoek om nietigverklaring van het besluit van de Commissie tot vaststelling van verzoekers rechten op invaliditeitspensioen, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: H. Legal, kamerpresident, P. Mengozzi en I. Wiszniewska-Białecka, rechters; griffier: C. Kristensen, administrateur, op 4 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Verzoeker wordt verwezen in zijn eigen kosten en die van de Commissie voor haar aanwezigheid ter terechtzitting.
3. De Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten, behalve die voor haar aanwezigheid ter terechtzitting.

⁽¹⁾ PB C 35 van 7 februari 2004.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 26 april 2005

in zaak T-431/03, Liam O'Bradaigh tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾*(Openbare dienst — Heropening van intern vergelijkend onderzoek — Niet-plaatsing op lijst van geschikte kandidaten)*

(2005/C 171/33)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-431/03, Liam O'Bradaigh, tijdelijk functionaris van het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC), wonende te Mechelen (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, S. Orlandi, A. Coolen en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en H. Kraemer, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een vordering tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/TB/99 om verzoeker voor zijn mondeling examen een cijfer toe te kennen dat niet voldoende was om hem op de aan het einde van dit vergelijkend onderzoek vastgestelde lijst van geschikte kandidaten te kunnen plaatsen, heeft het Gerecht (J. Pirrung, alleen-sprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 26 april 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 47 van 21.2.2004.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 mei 2005

in zaak T-22/04, Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾*(Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag van woordmerk Westlife als gemeenschapsmerk — Ouder nationaal merk West — Verwarringsgevaar — Overeenstemming van tekens)*

(2005/C 171/34)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-22/04, Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH, gevestigd te Hamburg (Duitsland), vertegenwoordigd

door P. Koch Moreno, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: S. Laitinen), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Bluenet Ltd, gevestigd te Limerick (Ierland), betreffende een beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 17 november 2003 (zaak R 238/2002-2), inzake een oppositieprocedure van de houder van het merk West tegen de merkaanvraag Westlife, heeft het Gerecht van Eerste Aanleg (Tweede kamer), samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, N. J. Forwood en S. Pappasavvas, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 4 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 17 november 2003 (zaak R 238/2002-2) wordt vernietigd.
2. Het BHIM wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van verzoekster.

⁽¹⁾ PB C 94 van 17.4.2004.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 4 mei 2005

in zaak T-30/04, João Andrade Sena tegen Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA) ⁽¹⁾*(Personeel van EASA — Afwijzing van sollicitatie naar functie van uitvoerend directeur — Aanwervingsprocedure — Motivering — Kennelijk onjuiste beoordeling — Beginsel van behoorlijk bestuur)*

(2005/C 171/35)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-30/04, João Andrade Sena, wonende te Sint-Genesius-Rode (België), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, L. Levi en A. Finkelstein, advocaten, tegen Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA) (gemachtigde: M. Junkkari, bijgestaan door D. Waelbroeck en I. Antypas, advocaten), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van de besluiten van het EASA om een andere kandidaat als

uitvoerend directeur aan te stellen en verzoekers sollicitatie naar die functie af te wijzen, en een vordering tot betaling van materiële en morele schadevergoeding, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: H. Legal, kamerpresident, P. Lindh en V. Vadapalas, rechters; griffier: I. Natsinas, administrateur, op 4 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt verworpen.*

2. *EASA wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 94 van 17.04.2004.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Van 10 maart 2005

in de gevoegde zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00: Gruppo ormezzatori del porto di Venezia Soc. coop. rl e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Staatssteun — Beschikking van de Commissie houdende vaststelling dat onrechtmatige steunregelingen onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt en houdende bevel tot terugvordering van onverenigbare steun — Uitsluiting van nationale terugvorderingsprocedures — Beroep tot nietigverklaring — Ontbreken procesbelang — Niet-ontvankelijkheid)

(2005/C 171/36)

(Procestaal: Italiaans)

In de gevoegde zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00, Gruppo

ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl, gevestigd te Venetië (Italië), vertegenwoordigd door F. Munari, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-228/00, Gruppo ormezzatori del porto di Chioggia Piccola Soc. coop. rl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door S. Carbone, A. Taramasso en F. Munari, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-229/00, Compagnia lavoratori portuali Soc. coop. rl, Società cooperativa lavoratori portuali San Marco Venezia Soc. coop. rl, beide gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bortoluzzi en C. Montagner, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoeksters in zaak T-242/00, Portabagagli del porto di Venezia Soc. coop. rl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bortoluzzi en C. Montagner, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-243/00, Abibes SpA, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door G. Orsoni, G. Simeone en A. Schmitt, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-245/00, Fluvio Padana Srl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door G. Orsoni, G. Simeone en A. Schmitt, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-246/00, Serenissima motoscafi Srl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door G. Orsoni, A. Pavanini en A. Schmitt, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-247/00, Integrated Shipping Co. SpA (ISCO), gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door G. Orsoni, G. Simeone en A. Schmitt, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-248/00, Società cooperativa veneziana motoscafi, Soc. coop. rl, Cooperativa „San Marco” motoscafi in servizio pubblico Soc. coop. rl, Cooperativa serenissima taxi Soc. coop. rl, alle gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door G. Orsoni, A. Pavanini en A. Schmitt, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoeksters in zaak T-250/00, Cooperativa ducale fra gondolieri di Venezia, Soc. coop. rl, Gondolieri Bauer Soc. coop. rl, alle gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door M. Giantin, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-252/00, Sacra Srl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door M. Marinoni, G. M. Roberti en F. Sciaudone, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-256/00, Fondamente nuove servizio taxi e noleggio, Soc. coop. rl, Bucintoro motoscafi servizio taxi e noleggio Soc. coop. rl, beide gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door R. Vianello, A. Bortoluzzi en C. Montagner, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoeksters in zaak T-257/00, Multiservice Srl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bortoluzzi en C. Montagner, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-258/00, Veneziana di navigazione SpA, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bortoluzzi en C. Montagner, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-259/00, Cooperativa traghetti S. Lucia Soc. coop. rl, gevestigd in Venetië, vertegenwoordigd door A. Bortoluzzi, C. Montagner en F. Stivanello Gussoni, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-265/00, Comitato „Venezia vuole vivere”, gevestigd te Venetië, in de zaken T-265/00 en T-267/00, vertegenwoordigd door A. Bortoluzzi, C. Montagner en F. Stivanello Gussoni, en in de zaken T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00, A. Bianchini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in de zaken T-265/00, T-267/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00, Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bortoluzzi, C. Montagner en F. Stivanello Gussoni, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in de zaak T-267/00, Conepo servizi Soc. coop. rl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Biagini,

S. Scarpa en P. Pettinelli, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-268/00, Ligabue Catering SpA, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Vianello, M. Merola en A. Sodano, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-271/00, Verde sport SpA, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bianchini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-274/00, Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bianchini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-275/00, Cipriani SpA, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bianchini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in de zaak T-276/00, Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bianchini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-281/00, Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl, gevestigd te Venetië, vertegenwoordigd door A. Bianchini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-287/00, Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto” Soc. coop. rl, gevestigd in Venetië, vertegenwoordigd door A. Bianchini, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoekster in zaak T-296/00, in de zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00 en T-271/00 ondersteund door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door U. Leanza als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, interveniënte, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: V. Di Bucci, bijstaan door A. Dal Ferro, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek om nietigverklaring van beschikking 2000/394/EG van de Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen (PB 2000, L 150, blz. 50), heeft het Gerecht (Tweede kamer — Uitgebreid) samengesteld als volgt: J. Pirrung, kamerpresident, A. W. H. Meij en N. J. Forwood, I. Pelikánová en S. Papisavvas, rechters; griffier: H. Jung, op 10 maart 2005 een beschikking gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. De zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00 worden voor het verdere verloop van de procedure gevoegd.
2. De beroepen in de zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00 worden niet-ontvankelijk verklaard.
3. De beroepen in de zaken T-265/00 en T-274/00 worden gedeeltelijk niet-ontvankelijk verklaard, voorzover zij zijn ingesteld door respectievelijk Cooperativa traghetti S. Lucia Soc. coop. rl (zaak T-265/00) en Verde sport SpA (zaak T-274/00).
4. In zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-268/00 en T-271/00 zullen verzoeksters enerzijds en de Commissie anderzijds hun eigen kosten dragen.
5. In de zaken T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00 zullen Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, Cipriani SpA, Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl en Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto” Soc. coop. rl hun eigen kosten dragen. In die zaken zal de Commissie de kosten dragen die zij in verband met de beroepen heeft gemaakt voorzover zij door deze vennootschappen zijn ingesteld. Het Comitato „Venezia vuole vivere” zal, behalve zijn eigen kosten, de kosten dragen, die de Commissie tot op heden in verband met de beroepen in de zaken T-267/00, T-275/00, T-276/00, T-281/00, T-287/00 en T-296/00 heeft gemaakt voorzover zij zijn ingesteld door het het Comitato „Venezia vuole vivere”.
6. Verzoekster in zaak T-265/00, Cooperativa traghetti S. Lucia, en verzoekster in zaak T-274/00, Verde sport, zullen hun eigen kosten dragen. In deze twee zaken zal de Commissie de kosten dragen die zij tot op heden in verband met de door deze twee vennootschappen ingesteld beroepen heeft gemaakt.
7. De Italiaanse Republiek zal haar eigen kosten dragen in de zaken T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-247/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-267/00, T-268/00 en T-271/00, alsook de kosten die zij in zaak T-265/00 heeft gemaakt in verband met het door de Cooperativa traghetti S. Lucia ingestelde beroep.
8. De beslissing omtrent de kosten wordt voor het overige aangehouden in de zaken T-265/00 en T-274/00.

(¹) PB C 302 van 21.10.2000.

**BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 27 april 2005

**in zaak T-34/05 R, Makhteshim-Agan Holding BV e.a. tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

*(Procedure in kort geding — Voorlopige maatregelen —
Beroep wegens nalaten — Ontvankelijkheid — Richtlijn
91/414/EEG)*

(2005/C 171/37)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-34/05 R, Makhteshim-Agan Holding BV, gevestigd te Amsterdam (Nederland), e.a., vertegenwoordigd door C. Mereu et K. Van Maldegem, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: B. Doherty, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg), betreffende een verzoek tot het gelasten van een aantal voorlopige maatregelen inzake de beoordeling van endosulfan met het oog op de eventuele opname ervan in bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230, blz. 1), heeft de president van het Gerecht op 27 april 2005 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
2. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

**Beroep, op 21 maart 2005 ingesteld door Robert Benkö
e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-122/05)

(2005/C 171/38)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 maart 2005 beroep ingesteld tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen door Robert Benkö, wonende te Kohfidisch (Oostenrijk), Nikolaus Draskovich, wonende te Güssing (Oostenrijk), Alexander Freiherr von Kottwitz-Erdödy, wonende te Kohfidisch (Oostenrijk), Peter Masser, wonende te Schwanberg (Oostenrijk), Alfred Prinz von und zu Liechtenstein, wonende te Deutschlandsberg (Oostenrijk), Marenzi Privatstiftung, gevestigd te Ebergassing (Oostenrijk), Marktgemeinde Götzendorf an der Leitha (Oostenrijk), Gemeinde Ebergassing (Oostenrijk), Ernst Harrach, wonende te Bruck an der Leitha (Oostenrijk), Schlossgut Schönbühel-Aggstein AG, gevestigd te Vaduz, Heinrich Rüdiger Fürst Starhemberg'sche Familienstiftung, gevestigd te Vaduz, vertegenwoordigd door M. Schaffgotsch, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

1. de bestreden beschikking van de Commissie volledig nietig te verklaren;
2. subsidiair, de bestreden beschikking nietig te verklaren voorzover zij betrekking heeft op alle Oostenrijkse gebieden van communautair belang (Code AT van bijlage I bij de bestreden beschikking);
3. subsidiair, de opname in de bestreden beschikking van de Commissie van de gebieden AT 1114813, AT 2242000, AT 1220000, AT 1205A00, AT 3122000 en AT 3120000 nietig te verklaren;
4. subsidiair, de opname van de in bijlage I bij de bestreden beschikking vastgestelde gebieden als gebieden van communautair belang voor habitats en soorten met een mate van representativiteit en een algemene beoordeling van B, C en D (subsidiair C en D, weer subsidiair enkel D) overeenkomstig de standaardinformatieformulieren van de lidstaten, nietig te verklaren voor
 - a) alle gebieden die in (bijlage I bij) de bestreden beschikking zijn opgenomen,
 - b) subsidiair, alle Oostenrijkse gebieden (Code AT van bijlage I),
 - c) subsidiair, enkel de gebieden AT 1114813, AT 2242000, AT 1220000, AT 1205A00, AT 3122000 en AT 3120000,

5. de Commissie in ieder geval te verwijzen in de kosten.

Beroep, op 18 maart 2005 ingesteld door Société des Plantations de Mbanga „SPM” tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

Middelen en voornaamste argumenten

(Zaak T-128/05)

Op grond van beschikking [2004/798/EG] van de Commissie van 7 december 2004 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad ⁽¹⁾, van de lijst van gebieden van communautair belang voor de continentale biogeografische regio (kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 4031) ⁽²⁾, vallen gronden van verzoekers onder de beschermingsregeling van deze richtlijn.

(2005/C 171/39)

(Procestaal: Frans)

Verzoekers betogen onder meer dat aan de bestreden beschikking niet de vereiste belangenafweging tussen het hogere openbaar belang en de rechten van de te benadelen burgers en territoriale overheid ten grondslag ligt.

Verzoekers stellen dat de bestreden beschikking in strijd is met richtlijn 92/43, daar de vereiste grondslagen voor de beoordeling van de nodige financieringskosten niet juist zijn opgesteld en het volgens artikel 8 van de richtlijn vast te stellen actiekader niet is uitgewerkt en evenmin voldoende zou zijn.

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 maart 2005 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen door Société des Plantations de Mbanga „SPM”, gevestigd te Douala (Kameroen), vertegenwoordigd door Pierre Soler-Couteaux, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

Verzoekers voeren tevens aan dat de bevoegdheidsverdeling in Oostenrijk tot gevolg heeft dat de door richtlijn 92/43 verlangde coherentie van het netwerk van beschermingszones niet gewaarborgd is. De beschermingszones eindigen in nagenoeg alle gevallen in feite aan de grenzen van de deelstaten, hetgeen gemeenschapsrechtelijk en vanuit milieubeschermingsoogpunt onjuist is.

1. de Commissie en de Raad hoofdelijk te veroordelen tot vergoeding van de door verzoekster geleden schade van 15 163 825 EUR, vermeerderd met de wettelijke rente;

2. de Commissie en de Raad te verwijzen in de kosten.

Voorts zijn verzoekers van mening dat de Commissie heeft nagelaten om uitdrukkelijk in de bestreden beschikking vast te stellen voor welke soorten en habitats de gebieden die thans in de lijst van gebieden van communautair belang zijn opgenomen, werkelijk van communautair belang zijn.

Middelen en voornaamste argumenten

Ten slotte betogen verzoekers dat de beschikking voor de op verzoekers betrekking hebbende gebieden inhoudelijk op onjuiste wetenschappelijke gegevens berust, zodat de gebieden onterecht tot gebieden van communautair belang voor bepaalde soorten en habitats zijn verklaard.

Verzoekster produceert, verwerkt en verkoopt in de Republiek Kameroen en andere landen bananen voor de uitvoer. Om de bananen in de Gemeenschap op de markt te kunnen brengen, moet verzoekster van importeurs invoercertificaten verkrijgen, aangezien zij geen marktdeelnemer is in de zin van de gemeenschapsregeling en zij geen deel uitmaakt van een Europese of multinationale groep.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7).

⁽²⁾ PB L 382, blz. 1.

Verzoekster stelt dat de importeurs de gemeenschapsbepalingen tot instelling van de gemeenschapsregeling voor de invoer van bananen in hun voordeel misbruiken door via een buitensporige en onevenredige facturering van de certificaten opnieuw een invoerrecht in te voeren voor de invoer van bananen uit ACS-landen waarvoor normaal een nultarief geldt.

Verzoekster stelt dat de Raad en de Commissie, door geen rekening te houden met een duidelijk onderscheiden categorie marktdeelnemers in de bananensector, namelijk de categorie „onafhankelijke” ACS-producenten, die marktdeelnemers noch onderdeel van grote Europese of multinationale groepen zijn, en door geen maatregelen vast te stellen om de gevolgen daarvan te verhelpen terwijl de Commissie verplicht is de verstoring van de normale handelsrelaties tussen personen in verschillende fasen van de handelsketen te vermijden, zich hebben gedragen op een wijze die hen niet-contractueel aansprakelijk maakt.

Verzoekster stelt eveneens een kennelijke overschrijding van de grenzen van de beoordelingsbevoegdheid van de Raad en de Commissie, en voert daarvoor vijf middelen aan:

- invoering van een wettelijke regeling die mededingingsverstorende praktijken in de hand werkt,
- ontbreken van maatregelen om die mededingingsverstorende gevolgen te verhelpen,
- schending van het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel,
- schending van het discriminatieverbod, en
- schending van het beginsel van vrije beroepsuitoefening.

Verzoekster stelt ook schending van de artikelen 81 EG en 82 EG door de marktdeelnemers.

Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Nederlandse Vakbond Varkenshouders e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-151/05)

(2005/C 171/40)

(procestaal Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door de Neder-

landse Vakbond Varkenshouders, gevestigd te Lunteren (Nederland); Marius Schep, wonende te Lopik (Nederland) en de Nederlandse Bond van Handelaren in Vee, gevestigd te 's-Gravenhage (Nederland), vertegenwoordigd door mr. Johannes Kneppelhout en mr. Monique Charlotte van der Kaden.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- verweerder te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers vragen de nietigverklaring van de Beschikking van de Commissie van 21 December 2004 waarbij een concentratie verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard (Zaak nr. IV/M.3605 — SOVION/HMG).

Verzoekers voeren aan dat de Commissie artikels 2, 6 en 8 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen ⁽¹⁾ (de „EG-concentratieverordening”) heeft geschonden. Volgens verzoekers heeft de Commissie ten onrechte besloten dat de voorgestelde concentratie geen aanleiding geeft tot problemen voor de mededinging op de markt voor de koop van levende varkens en zeugen voor de slacht en dat er geen dominante positie op de relevante markt ontstaat. De verzoekers voeren hierbij aan dat de Commissie in bepaalde overwegingen van de bestreden beschikking een verkeerde definitie heeft toegepast van de relevante productmarkt doordat zij de markt voor zeugen bij de markt voor varkens betreft. Verder heeft de Commissie volgens verzoekers de geografische markt onjuist gedefinieerd.

Verzoekers voeren eveneens een schending van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Volgens verzoekers heeft de Commissie verzoekers onvoldoende de gelegenheid gegeven hun standpunt toe te lichten en de door hen geleverde informatie buiten beschouwing gelaten.

⁽¹⁾ PB L 24, blz. 1

Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Deutsche Telekom AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-157/05)

(2005/C 171/41)

(Taal van het verzoekschrift: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Deutsche Telekom AG, gevestigd te Bonn (Duitsland), vertegenwoordigd door J.-C. Gaedertz, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: PCS Systemtechnik GmbH, gevestigd te München (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 9 februari 2005 in beroepsprocedure R 248/2004-2 te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	verzoekster
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „T-PCS” voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 36, 38, 41 en 42 (aanvraagnr. 1077304)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	PCS Systemtechnik GmbH
Oppositiemerk of -teken:	woordmerk „PCS” voor waren en diensten van de klassen 9, 37 en 42 (gemeenschapsmerk nr. 628149)
Beslissing van de oppositieafdeling:	toewijzing van de oppositie en afwijzing van merkaanvraag nr. 1077304

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen:

de beslissing van de kamer van beroep schendt artikel 8, lid 1, sub b, laatste zinsdeel, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk, aangezien er geen gevaar van verwarring van de vergeleken merken is.

Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door Trek Bicycle Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-158/05)

(2005/C 171/42)

(Taal van het verzoekschrift: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Trek Bicycle Corporation, gevestigd te Waterloo, Wisconsin (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door J. Kroher en A. Hettenkofer, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: AUDI AG, gevestigd te Ingolstadt (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (zaaknr. R 587/2004-4) te vernietigen;
- beslissing nr. 1716/2004 van de oppositieafdeling van 26 mei 2004 inzake oppositie nr. B 435828 te vernietigen, voorzover daarbij de oppositie met betrekking tot de waren „motorvoertuigen en onderdelen daarvan” werd afgewezen;

— gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1910256 voor „ALLTREK” af te wijzen met betrekking tot de waren „motorvoertuigen en onderdelen daarvan”;

— het Bureau te verwijzen in de kosten van de procedure.

Beroep, op 22 april 2005 ingesteld door unipor-Ziegel Marketing GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-159/05)

(2005/C 171/43)

Middelen en voornaamste argumenten

(Taal van het verzoekschrift: Duits)

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: AUDI AG

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „ALLTREK” voor waren en diensten van de klassen 9, 12 en 42 (aanvraagnr. 1910256)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: Duits woordmerk „TREK” voor waren van de klassen 6, 9, 11, 12 en 21 (nr. 2 092 896)

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke afwijzing van de oppositie (met betrekking tot klasse 12)

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk. Er bestaat gevaar van verwarring van de conflicterende merken, aangezien deze merken sterk overeenstemmen en het oudere merk een bijzonder onderscheidend vermogen bezit.

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door unipor-Ziegel Marketing GmbH, gevestigd te München (Duitsland), vertegenwoordigd door A. Beschorner en B. Glaser, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Ewald Dörken AG, gevestigd te Herdecke (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 18 februari 2005 (R 491/04-2-DELTA) te vernietigen;

— het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk DELTA voor waren van de klassen 6 en 19 (gemeenschapsmerk met nr. 683458)

Houder van het gemeenschapsmerk: Ewald Dörken AG

Verzoekster in de nietigheidsprocedure: verzoekster

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen:

- de bestreden beslissing schendt artikel 7, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk, omdat het ingeschreven merk niet geschikt is om een merk te vormen;
- de bestreden beslissing schendt artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94, omdat het ingeschreven merk elk onderscheidend vermogen mist;
- de bestreden beslissing schendt artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94, omdat er voor het ingeschreven merk een vrijhoudingsbehoefte bestaat en de inschrijving ervan een ontoelaatbare monopolisering inhoudt.

zover hun rang bij aanwerving daarbij is vastgesteld met toepassing van artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut;

— de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die in zaak T-130/05 en nagenoeg dezelfde als die in zaak T-58/05.

Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Dag Johansson e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-160/05)

(2005/C 171/44)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Dag Johansson, wonende te Brussel, en drie andere ambtenaren, vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

— de besluiten waarbij zij als ambtenaar van de Europese Gemeenschappen zijn aangesteld, nietig te verklaren voor-

Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door Dirk Grijseels en Ana Lopez García tegen Europees Economisch en Sociaal Comité

(Zaak T-162/05)

(2005/C 171/45)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 2005 beroep ingesteld tegen Europees Economisch en Sociaal Comité door Dirk Grijseels, wonende te Ternat (België), en Ana Lopez García, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

— de besluiten waarbij zij als ambtenaar van de Europese Gemeenschappen zijn aangesteld, nietig te verklaren voorzover hun rang bij aanwerving daarbij is vastgesteld met toepassing van artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut;

— het Europees Economisch en Sociaal Comité te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die in de zaken T-130/05 en T-160/05 en nagenoeg dezelfde als die in zaak T-58/05.

Beroep, op 13 april 2005 ingesteld door Johan de Geest tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-164/05)

(2005/C 171/46)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 april 2005 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Johan de Geest, wonende te Sint-Genevius-Rode (België), vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit waarbij hij als ambtenaar van de Europese Gemeenschappen is aangesteld, nietig te verklaren voorzover hij daarbij met toepassing van artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut bij zijn aanwerving is ingedeeld in de rang A*6;
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker had zich aangemeld voor intern vergelijkend onderzoek RAAD/A/273 georganiseerd ter voorziening in een ambt van arts in de rang A6 of A7. Verzoeker bleek de meest geschikte kandidaat van dit vergelijkend onderzoek te zijn en werd aangesteld in de rang A*6. Hij komt op tegen dit besluit en stelt dat hij had moeten worden aangesteld in de rang A*8, A*9 of A*10, die in het nieuwe systeem overeenkomen met de oude rangen bedoeld in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek.

Ter ondersteuning van zijn beroep stelt hij dat de Raad bij het bepalen van zijn rang bij aanwerving is voorbijgegaan aan de aankondiging van het vergelijkend onderzoek en daardoor de artikelen 29 en 31 van het Statuut en het vertrouwensbeginsel heeft geschonden. Verder stelt hij dat artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut, dat de Raad voor het bepalen van zijn rang bij aanwerving heeft toegepast, het wettelijk kader van de aanwervingsprocedure op onrechtmatige wijze heeft gewijzigd.

Beroep, op 25 april 2005 ingesteld door Arkema tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-168/05)

(2005/C 171/47)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door de vennootschap Arkema, met maatschappelijke zetel te Parijs, vertegenwoordigd door M. Debroux, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de artikelen 1, sub d, 2, sub c, en 4, punt 9, van beschikking C(2004)4876 def. van de Commissie van 19 januari 2005, voorzover deze tot Elf Aquitaine zijn gericht en haar daarbij een geldboete is opgelegd, nietig te verklaren wegens onjuiste toepassing van het recht en schending van wezenlijke vormvoorschriften en, bijgevolg, artikel 2, sub c en d van de beschikking te herzien voorzover daarbij aan Arkema een buitensporig hoge geldboete is opgelegd, en het bedrag daarvan te verlagen;
- subsidiair, artikel 2, sub c en d, van de beschikking te herzien, voorzover daarbij aan Arkema en aan Elf Aquitaine een buitensporig hoge geldboete is opgelegd, en het bedrag daarvan te verlagen;
- in elk geval de Commissie te verwijzen in alle kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie verzoekster en haar moederverenootschap Elf Aquitaine SA, „hoofdelijk en gezamenlijk”, een geldboete van 45 miljoen EUR en verzoekster alleen een geldboete van 13,5 miljoen EUR opgelegd, omdat zij samen met tien andere ondernemingen aan een kartel in de sector monochloorazijnzuur hebben deelgenomen.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt verzoekster in de eerste plaats dat de Commissie op verschillende punten het recht onjuist heeft toegepast door de praktijken van verzoekster, waarvan het bestaan en de kwalificatie niet worden betwist, toe te rekenen aan Elf Aquitaine. De Commissie heeft aldus de regels inzake de toerekenbaarheid van de door een dochtervennootschap toegepaste praktijken aan de moedervennootschap geschonden door de invoering van een *de facto* onweerlegbaar vermoeden van toerekenbaarheid wegens het bezit van een meerderheid van het kapitaal van de dochtervennootschap en door bijgevolg niet aan te tonen dat de moedervennootschap daadwerkelijk was betrokken bij de gelaakte praktijken. Volgens verzoekster verdraagt dit onweerlegbaar vermoeden zich niet met de beginselen van juridische en commerciële autonomie van de dochtervennootschap, van persoonlijke aansprakelijkheid voor inbreuken op het mededingingsrecht, en met het verbod van discriminatie tussen ondernemingen op basis van hun juridische organisatie. Verder betoogt verzoekster dat de Commissie wezenlijke vormvoorschriften niet in acht heeft genomen, doordat zij de invoering van het onweerlegbare vermoeden ontoereikend heeft gemotiveerd.

In de tweede plaats voert verzoekster aan dat de haar opgelegde geldboete buitensporig hoog, onevenredig en discriminerend is. Ter ondersteuning van dit argument stelt zij schending van het evenredigheidsbeginsel bij de vaststelling van het basisbedrag van de geldboete, van de factor die de geldboete een voldoende afschrikkende werking moet geven, en van de verhogingsfactor op grond van de duur van de inbreuk.

Verzoekster stelt subsidiair, voor het geval dat Elf Aquitaine niet buiten vervolging wordt gesteld, de middelen inzake schending van het evenredigheidsbeginsel relevant blijven. Verzoekster stelt bovendien dat de Commissie de omzet van Arkema tweemaal heeft meegeteld bij de berekening van het bedrag van de geldboete, zodat een dubbele sanctie voor hetzelfde feit is opgelegd.

Beroep, op 20 april 2005 ingesteld door Jean-Louis Giraudy tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-169/05)

(2005/C 171/48)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 april 2005 beroep ingesteld tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen door Jean-Louis Giraudy, wonende te Parijs, vertegenwoordigd door D. Voillemot, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 21 februari 2005, voorzover daarin de fouten van DG Press niet worden erkend en zijn klacht wordt afgewezen;
- vast te stellen dat deze fouten tot vaststaande en meetbare schade hebben geleid, en dat er een oorzakelijk verband tussen deze fouten en de schade bestaat;
- bijgevolg, te verklaren dat verzoeker terecht financiële vergoeding voor de geleden schade vordert en de vergoeding voor de door hem geleden morele schade op 500 000 EUR vast te stellen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ten tijde van de gestelde feiten was verzoeker hoofd van de vertegenwoordiging van de Commissie in Frankrijk. Nadat hem onregelmatigheden met middelen van de Europese Unie waren verweten, heeft het OLAF op 18 november 2002 in de kantoren van de vertegenwoordiging een onderzoek ingesteld. De dag daarna is verzoeker naar Brussel overgeplaatst, waarbij hem ieder contact, zowel binnen als buiten de Commissie, werd verboden.

Verzoeker voert tevens aan dat een persbericht van de Commissie van 21 november 2002, waaraan ruime verspreiding is gegeven, hem in de media in een ongunstig daglicht heeft gesteld. Volgens verzoeker is het OLAF in zijn verslag van 6 mei 2003 tot de conclusie gekomen dat de tegen hem geuite veronderstellingen ongegrond waren.

Met het onderhavige beroep wenst verzoeker vergoeding voor de ingevolge deze feiten geleden schade te verkrijgen. Tot staving van zijn beroep betoogt hij dat zijn overplaatsing onrechtmatig, ongerechtvaardigd en in strijd met het vermoeden van onschuld is. Hij voert tevens aan dat de woordvoerder van de Commissie de vertrouwelijkheid van het onderzoek niet heeft nageleefd en met zijn uitlatingen tegenover de pers zijn reputatie heeft geschonden. Ten slotte betoogt hij dat de directeur-generaal van DG Press tegen hem bepaalde aantijgingen heeft geformuleerd, waarvan hij wel moest weten dat zij op los zand waren gebouwd.

Beroep, op 21 april 2005 ingesteld door Renate AMM en veertien anderen tegen Europees Parlement

(Zaak T-170/05)

(2005/C 171/49)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 april 2005 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door Renate AMM, wonende te Brussel, en veertien andere ambtenaren, vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de besluiten waarbij zij als ambtenaar van de Europese Gemeenschappen zijn aangesteld, nietig te verklaren voorzover hun rang bij aanwerving daarbij is vastgesteld met toepassing van de artikelen 12 of 13, tweede alinea, van bijlage XIII bij het Statuut;
- het Parlement te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die in de zaken T-130/05, T-160/05, en T-162/05 en nagenoeg dezelfde als die in de zaken T-58/05 en T-164/05.

Beroep, op 29 april 2005 ingesteld door Armacell Enterprise GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-172/05)

(2005/C 171/50)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 april 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Armacell Enterprise GmbH, gevestigd te Münster (Duitsland), vertegenwoordigd door O. Spuhler, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: NMC S.A., gevestigd te Raeren (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van verweerder van 23 februari 2005 in zaak R 552/2004-1 te vernietigen;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Armacell Enterprise GmbH

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk ARMAFOAM voor waren van klasse 20 (uit elastomeren, thermoplastische of duroplastische schuimstoffen vervaardigde producten als systeemcomponenten of als eindproducten) — aanvraagnr. 2 487 338

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: NMC S.A.

Oppositiemerk of -teken: communautair woordmerk NOMAFOAM voor waren en/of diensten van de klassen 17, 19, 20, 27 en 28 (halfbewerkte plastic producten; polyethyleenschuim; bouwmaterialen, niet van metaal; ...) — gemeenschapsmerk nr. 672 816

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de aangevochten beslissing en afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Middelen: schending van artikel 43, lid 5, tweede zin, en van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad, aangezien er geen gevaar van verwarring van de betrokken merken en waren bestaat.

Beroep, op 27 april 2005 ingesteld door Elf Aquitaine tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Middelen en voornaamste argumenten

(Zaak T-174/05)

(2005/C 171/51)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Elf Aquitaine, met maatschappelijke zetel te Courbevoie (Frankrijk), vertegenwoordigd door E. Morgan de Rivery en E. Friedel, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- primair, artikel 1, sub d, van beschikking C(2004)4876 def. van de Commissie van 19 januari 2005 nietig te verklaren voorzover daarbij wordt vastgesteld dat Elf Aquitaine tussen 1 januari 1984 en 7 mei 1999 inbreuk heeft gemaakt op artikel 81 EG en tussen 1 januari 1994 en 7 mei 1999 op artikel 53 EER;
- bijgevolg, nietig te verklaren (i) artikel 2, sub c, van beschikking C(2004)4876 def. van de Commissie van 19 januari 2005, voorzover Elf Aquitaine en Atofina daarbij hoofdelijk en gezamenlijk worden veroordeeld tot betaling van een geldboete van 45 miljoen EUR, (ii) artikel 3 van dezelfde beschikking, voorzover Elf Aquitaine daarbij wordt gelast, de gestelde inbreuk op artikel 81 EG en op artikel 53 EER te beëindigen, en (iii) artikel 4, punt 9, van dezelfde beschikking, voorzover de beschikking daarbij tot Elf Aquitaine wordt gericht;
- subsidiair, artikel 2, sub c, van beschikking C(2004)4876 def. van de Commissie van 19 januari 2002 nietig te verklaren, voorzover Elf Aquitaine en Atofina daarbij hoofdelijk en gezamenlijk worden veroordeeld tot betaling van een geldboete van 45 miljoen EUR;
- zeer subsidiair, artikel 2, sub c, van beschikking C(2004)4876 def. van de Commissie van 19 januari 2002 te herzien, voorzover Elf Aquitaine en Arkema daarbij hoofdelijk en gezamenlijk worden veroordeeld tot betaling van een geldboete van 45 miljoen EUR, en het bedrag van deze geldboete op passende wijze te verlagen;
- in elk geval, de Commissie te verwijzen in alle kosten van het geding.

In de bestreden beschikking heeft de Commissie geconcludeerd dat verzoekster heeft deelgenomen aan een kartel waarvan de leden productiequota en klanten onder elkaar hebben verdeeld, in onderling overleg de prijzen hebben verhoogd, een compensatieregeling hebben ingevoerd, informatie over verkoophoeveelheden en prijzen hebben uitgewisseld, elkaar regelmatig hebben ontmoet en andere contacten hebben onderhouden om de genoemde beperkingen overeen te komen en in de praktijk om te zetten. Wegens deze inbreuken heeft de Commissie verzoekster een geldboete opgelegd.

Verzoekster stelt dat haar in de bestreden beschikking de door haar dochtervennootschap begane inbreuk is toegerekend, en zij vordert nietigverklaring van de beschikking op grond van de volgende middelen:

Verzoeksters eerste middel betreft schending van de rechten van de verdediging. Zij stelt dat de Commissie haar argumenten niet duidelijk heeft uiteengezet in de mededeling van de punten van bezwaar, dat zij zich heeft onttrokken aan de op haar rustende bewijslast en dat zij geen rekening heeft gehouden met de gegevens die na de administratieve procedure zijn komen vast te staan.

Als tweede middel stelt verzoekster dat de bestreden beschikking ontoereikend is gemotiveerd, met name met betrekking tot het nieuwe standpunt dat is ingenomen aangaande de toerekenbaarheid aan verzoekster van de gedragingen van haar dochtervennootschap, en met betrekking tot het ontbreken van repliek op verzoeksters tegenargumenten.

Als derde middel voert verzoekster aan dat het feit dat de inbreuk haar wordt toegerekend, in tegenspraak is met de erkenning dat haar dochtervennootschap slechts in beperkte mate aan de inbreuk heeft deelgenomen.

Verzoeksters vierde middel betreft schending van de regels inzake de toerekenbaarheid aan een moedervennootschap van de inbreuken van haar dochtervennootschappen.

Als vijfde middel voert verzoekster aan dat de bestreden beschikking inbreuk maakt op verschillende wezenlijke beginselen die door alle lidstaten worden erkend en deel uitmaken van de communautaire rechtsorde, met name het beginsel dat straffen persoonlijk zijn, het legaliteitsbeginsel en het algemeen beginsel dat onschuld wordt vermoed.

Als zesde middel stelt verzoekster dat de Commissie tijdens de procedure die tot de vaststelling van de bestreden beschikking heeft geleid, in verschillende opzichten het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden.

Voorts voert verzoekster als zevende middel aan dat het rechtszekerheidsbeginsel is geschonden doordat in de bestreden beslissing een nieuw criterium van toerekenbaarheid van de inbreuken van dochtervennootschappen van een groep aan hun moedervennootschappen is toegepast.

In haar twee volgende middelen stelt verzoekster dat de Commissie de documenten die als bewijsstukken zijn overgelegd, verkeerd heeft opgevat en dat de bestreden beschikking misbruik van bevoegdheid oplevert.

Subsidiair vordert verzoekster nietigverklaring van de geldboete op grond dat de redenering die de Commissie voor de vaststelling ervan heeft gevolgd, incoherent is.

Zeer subsidiair vordert verzoekster verlaging van het bedrag van de geldboete.

Beroep, op 27 april 2005 ingesteld door Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB en Eka Chemicals AB tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-175/05)

(2005/C 171/52)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Akzo Nobel NV, gevestigd te Arnhem (Nederland), Akzo Nobel Nederland BV, gevestigd te Arnhem (Nederland), Akzo Nobel AB, gevestigd te Stockholm (Zweden), Akzo Nobel Chemicals BV, gevestigd te Amersfoort (Nederland), Akzo Nobel Functional Chemicals BV, gevestigd te Amersfoort (Nederland), Akzo Nobel Base Chemicals AB, gevestigd te Skoghall (Zweden), en Eka Chemicals AB, gevestigd te Bohus (Zweden), vertegenwoordigd door C. R. A. Swaak en A. Kayhko, advocaten.

Verzoeksters concluderen dat het Gerecht behage:

- op grond van artikel 230 EG de wettigheid na te gaan van beschikking C(2004)4876 def. van de Commissie;
- op grond van artikel 231 EG de bestreden beschikking nietig te verklaren;
- subsidiair, het bedrag van de geldboete te verminderen;

- in beide gevallen, de Commissie te verwijzen in haar eigen kosten en in die van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen de beschikking van 19 januari 2005 in een procedure op grond van artikel 81 EG en artikel 53 EER (zaak COMP/E-1/37.773 — MCAA), waarin de Commissie tot de conclusie is gekomen dat verzoeksters betrokken waren bij een samenstel van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen zoals het bepalen van de prijs, het verdelen van de markt en overeengekomen acties tegen concurrenten in de sector monochloorazijnzuur in de EER, en waarbij zij verzoeksters een geldboete heeft opgelegd.

Ter ondersteuning van hun beroep stellen verzoeksters een kennelijke beoordelingsfout en schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003⁽¹⁾, doordat de Commissie ten onrechte ook Akzo Nobel NV, de overkoepelende holdingmaatschappij van de Akzo Nobel-groep, alsmede Akzo Nobel AB, aansprakelijk voor de inbreuk heeft geacht. Volgens verzoeksters had Akzo Nobel NV geen beslissende invloed op het commerciële beleid van haar dochtervennootschappen.

Verder voeren verzoeksters aan dat het bedrag van de aan verzoeksters hoofdelijk en gezamenlijk opgelegde geldboete voor de Zweedse vennootschappen in het MCAA-concern meer dan het in verordening nr. 1/2003 bepaalde maximum van 10 % van de omzet bedraagt.

Verzoeksters stellen ook niet-nakoming van de in artikel 253 EG geformuleerde motiveringsplicht.

Verzoeksters betogen subsidiair dat de Commissie verscheidene fouten heeft gemaakt bij de berekening van de geldboete. Volgens verzoeksters heeft de Commissie de vennootschappen onjuist gerangschikt bij de beoordeling van de ernst van de inbreuk om het basisbedrag van de geldboete te bepalen, heeft zij het evenredigheidsbeginsel geschonden doordat zij een onjuiste vermenigvuldigingsfactor heeft toegepast, en heeft zij het beginsel van gelijke behandeling geschonden door de mededeling inzake medewerking van 1996⁽²⁾ onjuist toe te passen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie betreffende het niet opleggen of verminderen van geldboeten in zaken betreffende mededingingsregelingen (PB C 207, van 18.7.1996, blz. 4).

Beroep, op 10 mei 2005 ingesteld door Citicorp en Citibank, N.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-181/05)

(2005/C 171/53)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 mei 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Citicorp, gevestigd te New York (Verenigde Staten van Amerika), en Citibank, N.A., gevestigd te New York (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door V. v. Bomhard, A. Renck en A. Polhmann, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Citi, S.L., gevestigd te Algete, Madrid (Spanje).

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 1 maart 2005 in zaak R 173/2004-1 te vernietigen;

— verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Citi, S.L.

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk CITI voor diensten van klasse 36 (douaneagentschappen, taxatie van onroerende goederen, agentschappen in onroerende goederen, beheer en taxatie van onroerende goederen) — aanvraagnr. 1 430 750

Houders van de oppositiemerken of -tekens in de oppositieprocedure:

Oppositiemerken of -tekens:

Beslissing van de oppositieafdeling:

Beslissing van de kamer van beroep:

Middelen:

Citicorp en Citibank N.A.

hun respectieve nationale en communautaire woord- en beeldmerken voor diensten van klasse 36 (financiële diensten en make-lardij in onroerende goederen)

afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling, toewijzing van de oppositie met betrekking tot „taxatie van onroerende goederen, agentschappen in onroerende goederen, beheer en taxatie van onroerende goederen” en afwijzing van de oppositie met betrekking tot „douaneagentschappen”

schending van artikel 73 van verordening nr. 40/94 van de Raad en van het recht om te worden gehoord, schending van de artikelen 73 en 74, lid 1, van verordening nr. 40/94 van de Raad en schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 40/94 van de Raad.

Beroep, op 4 mei 2005 ingesteld door Julie Samnadda tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-183/05)

(2005/C 171/54)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 mei 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Julie Samnadda, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— het besluit waarbij zij als ambtenaar van de Europese Gemeenschappen is aangesteld, nietig te verklaren voorzover haar rang bij aanwerving daarbij is vastgesteld met toepassing van artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut;

— de Commissie te verwijzen in de kosten.

Beslissing van de onder-
zoeker:

afwijzing van de merkaanvraag

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die in de zaken T-130/05, T-160/05, T-162/05 en T-170/05 en nagenoeg dezelfde als die in de zaken T-58/05 en T-164/05.

Beslissing van de kamer
van beroep:

verwerping van het beroep

Middelen:

onjuiste toepassing van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94

Beroep, op 9 mei 2005 ingesteld door The Sherwin-Williams Company tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-190/05)

(2005/C 171/55)

(Taal van het verzoekschrift: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 mei 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door The Sherwin-Williams Company, vertegenwoordigd door E. Armijo Chavarri en A. Castán Pérez-Gómez, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 22 februari 2005 in zaak R 755/2004-2 te vernietigen;

— het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeen- woordmerk „TWIST & POUR” —
schapsmerk: schapsn. 3.071.041 voor waren
van klasse 21 (draagbare plastic
houders verkocht als integraal
onderdeel van vloeibare verf met
een inrichting voor het opslaan en
uitgieten ervan)

Beroep, op 9 mei 2005 ingesteld door Teletech Holdings Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-194/05)

(2005/C 171/56)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 mei 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Teletech Holdings Inc., gevestigd te Englewood, Colorado (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door A. M. Gould, solicitor.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Teletech International S.A., gevestigd te Parijs (Frankrijk).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 maart 2005 in zaak R 497/2004-1 te vernietigen;

— de zaak terug te wijzen naar de oppositieafdeling voor een uitspraak op de TeleTech US oppositie die Teletech International SA op basis van haar gemeenschapsmerk TELETECH GLOBAL VENTURES (nr. 134 908) tegen gemeenschapsmerkaanvraag nr. 2 168 409 heeft ingesteld;

— het Bureau te verwijzen in de door TeleTech US gemaakte kosten van de procedure voor de kamer van beroep en van de procedure voor het Gerecht van eerste Aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: TELETECH INTERNATIONAL S.A.

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk TELETECH INTERNATIONAL voor diensten van de klassen 35, 38 en 42

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: nationaal merk „TELETECH” en gemeenschapsmerk „TELETECH GLOBAL VENTURES”

Beslissing van de oppositieafdeling: weigering van inschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: niet-ontvankelijkverklaring van het beroep

Middelen: verzoekster betoogt dat het Gerecht in zaak T-342/02, Metro-Goldwyn-Mayer Lion/BHIM, bij arrest van 16 september 2004 een in soortgelijke omstandigheden ingesteld beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Subsidiair stelt zij dat een onderscheid kan worden gemaakt met dit arrest. Ten slotte voert zij aan dat haar positie in de Verenigde Staten van Amerika ernstige schade heeft geleden door de beslissing van de oppositieafdeling, en dat haar beroep tegen de beslissing van deze laatste daarom ontvankelijk had moeten worden verklaard.

Doorhaling van zaak T-398/02 ⁽¹⁾

(2005/C 171/57)

(Procestaal: Italiaans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 2 mei 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-398/02: Linea GIG S.r.l., in liquidatie, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 44 van 22.2.2003.

Doorhaling van zaak T-441/03 ⁽¹⁾

(2005/C 171/58)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 april 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-441/03: N.V. Firma Léon Van Parys e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 59 van 6.3.2004.

Doorhaling van zaak T-244/04 ⁽¹⁾

(2005/C 171/59)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Tweede kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 mei 2005 de doorhaling in het register gelast van zaak T-244/04: Elisabeth Saskia Smit tegen Europese Politiedienst (Europol).

⁽¹⁾ PB C 217 van 28.8.2004.

III

(Bekendmakingen)

(2005/C 171/60)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 155 van 25.6.2005

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 143 van 11.6.2005

PB C 132 van 28.5.2005

PB C 115 van 14.5.2005

PB C 106 van 30.4.2005

PB C 93 van 16.4.2005

PB C 82 van 2.4.2005

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
